

Λόγος
εἰς
τὴν
κοίμη-
σιν τῆς
ἁγίας
ἀννης.

Τριάς ἅγια, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, τῇ ἐνώβει δι-
αιρούμενῃ κ' διαιρέθει
συναπτομένῃ, ἐν τριβί-
προβάποις, εἰς Θεὸς ὁ-
μοούσιος, ὁὖρον ἡμᾶς!

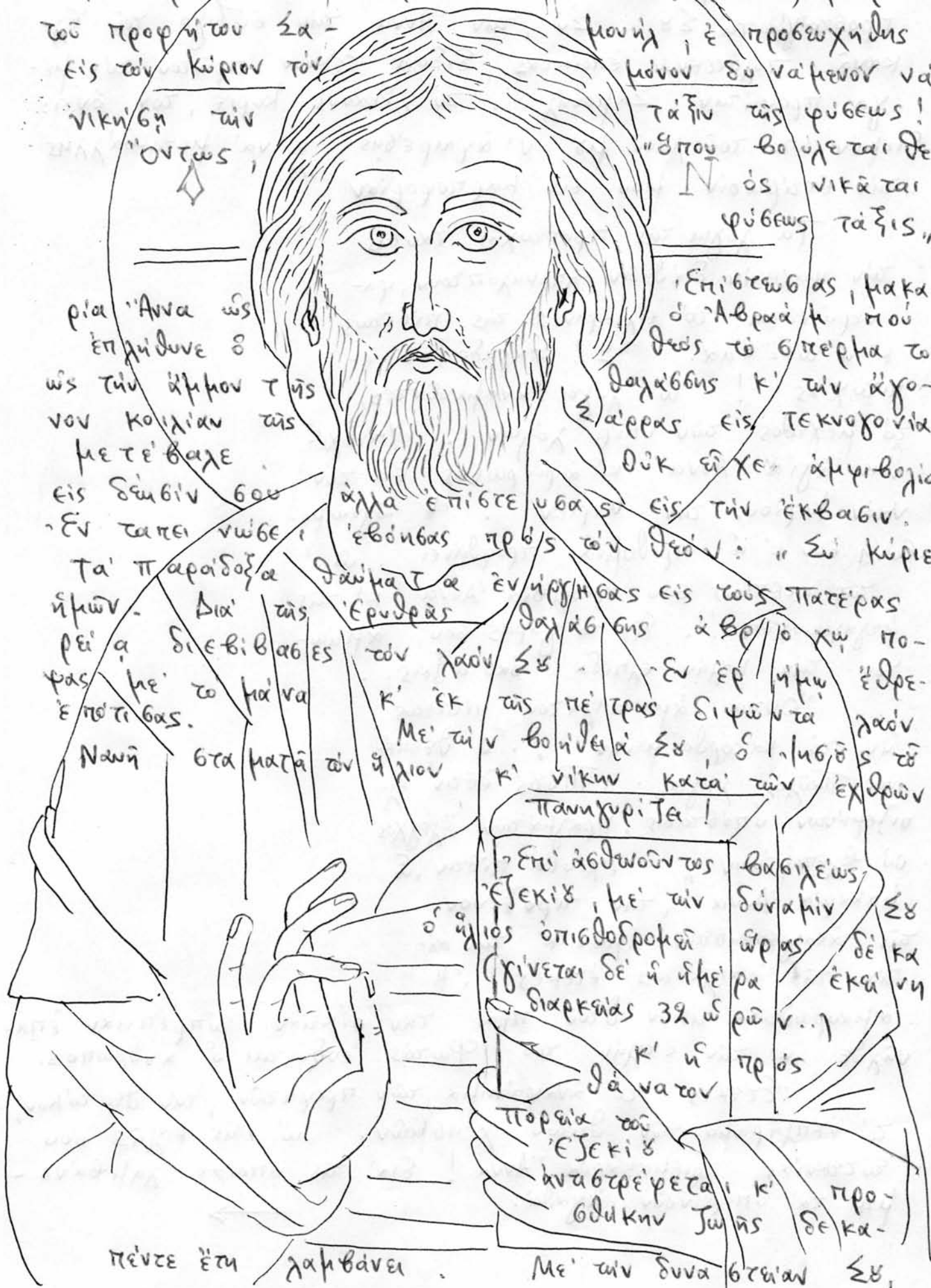
Χαίρε θεόμητε
Ἄννα, ἡ τεκοῦσα
τὴν πολυῆμνητον δο-
ξολογία τῶν φηγοδέ-
ων δηλ. τὴν θεοτόκον
Μαρίαν!

Ἐπαινετός ὁ Θεὸς τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ παρακινεῖ πάν-
τοτε ἡμᾶς νὰ ἐγκωμιάσωμε τοὺς ἀξιωματικούς.

Λοιπὸν, ἐλογόσωμε τοὺς ἐλογημένους κ' μακαρίσωμεν τοὺς
τιμημένους ἀπὸ τῶν Θεῶν. Εὐλογοῦντος Κύριος, ὁ δούσ ἐσχὴν
τοῖς ἐχομένοις, ὁ ἀναδείξας τὴν σεῖραν Ἄννα μητέρα!

Τὸ θαῦμα τοῦτο, καταγγέλλει τὴν διάνοιαν. Ἡ μη-
τηρ τῆς μητρός τῆς ζωῆς κατὰ βάρκα, τοῦ βαρκωδένως λό-
γου τοῦ Θεοῦ, διὰ θανάτου θήμερον πρὸς τὴν κατοικία τῶν
ἐωφρανομένων ἐν οὐρανῷ μεταβαίνει. Ὁ χορὸς τῶν
προφητῶν ἐκήρυττε τὸν ἐρχόμενον Λυτρωτὴ. Πάντες
τῶν ἐπιτομένων ἀποτωχόντες ἐκοιμήθηκαν. Ἰωακείμ κ' Ἄννα
τῶν προφητευθέντων τὴν ρίζα ἐβλάστησαν, τὴν Ἀειπάρ-
θρον λέγω Μαρίαν! Οἱ ἄγιοι οὗτοι, τὸ θεμέλιον τῶν
προφητευθέντων προέφερον. Ἡ μακαρία αὕτη δούα τῶν
δικαίων, κατεβέβηκε τὴν ἠεροδύκη τῆς ἱατρείας. Ἐκ
τούτων, τὰ προσίμια τῆς παγκοσμίου χαρᾶς κ' ἐωφρο-
σύνης! Ὁ μακαρία Ἄννα, τὴν πρόξενον τῆς σωτη-
ρίας κ' ἐωφροσύνης ἔτεκε! Διὰ τὰς ἀρετὰς σου, ἔχνης
συνεργὸς εἰς λειτουργία, τοῦ Θεοῦ τούτου φωστρίου.
Ἐβλάστησας πᾶσαν ὁδὸν ἐντολῶν Κυρίου κ' ἐβλάστησας πρὸς

τὴν ἀκρότητα τῆς τελειότητος! ἔχουσα κατὰ νοῦ,
 τὴν βεβαίωσιν τῆς ζωῆς σου κ' τῆς ἄννης, μητρὸς
 τοῦ προφήτου σου εἰς τὸν κύριον τὸν
 μονῆ, ἔπροβωχῆς
 εἰς τὸν κύριον τὸν
 μόνον σου ναίμενον ναί
 νικῆθῃ τῶν
 τὰ ἴν τῆς φύσεως!
 ὄντως, ἔπου βοῦται δε-
 ὅς νικάται
 φύσεως τὰ ἴς!

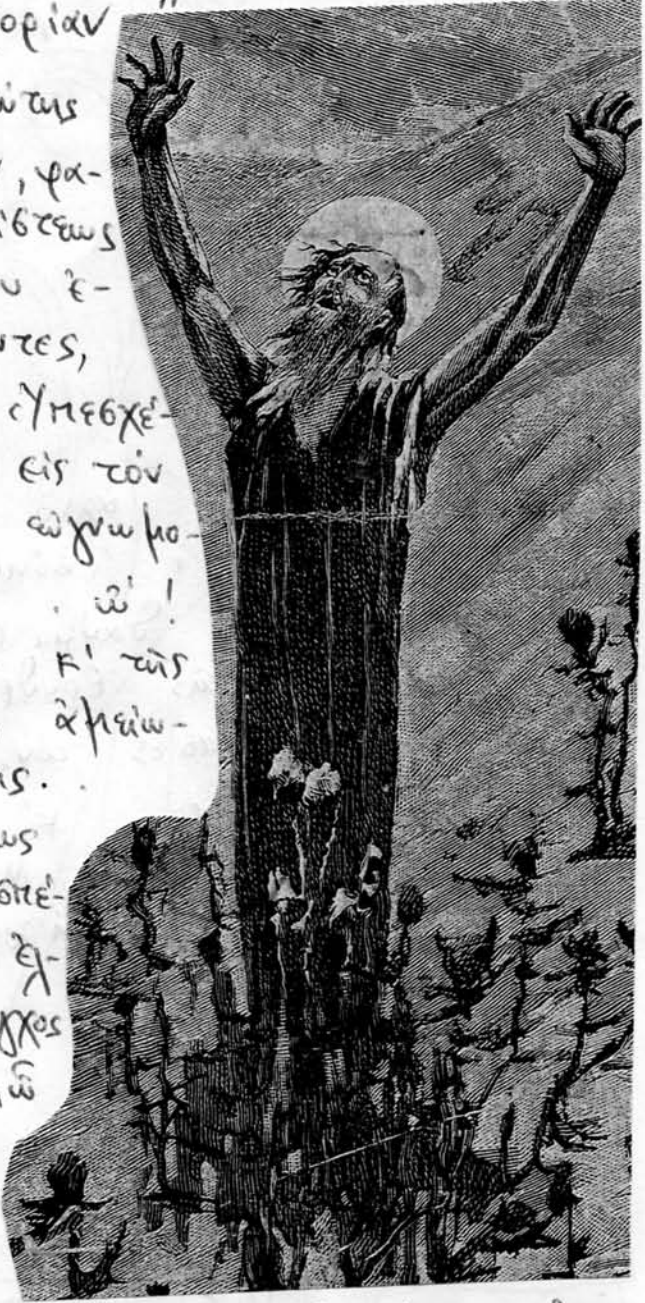
Ἐπιβέβασ, μακα-
 ὁ Ἀβραάμ σου
 δεῖς τὸ σπέρμα τοῦ
 σαλῶν κ' τῶν ἄχο-
 ζάρας εἰς τεκνογονία
 οὐκ εἶχε ἀμφιβολία
 ἀλλὰ ἐπιβέβασ εἰς τὴν ἔκβαθιν.
 ἔβουβας πρὸς τὸν θεόν: ἔσὺ κύριε
 ταῖς παρὰδοξά
 ἡμῶν. Διὰ τῆς
 ρεία διεβίβασ
 εἰς τὸν ἄβυσσον
 τῶν χαλῶν σου
 κ' ἐκ τῆς πέτρας
 διεψῶντα
 μετὰ τῶν βοῦν
 σου, ὁ ἡμῶν
 κ' νικῶν κατὰ τῶν
 ἐχθρῶν
 πάνχυριτα!

Ἐπὶ ἀδωοῦντος
 ἔζεκιθ, μετὰ τῶν
 ὁ ἅγιος ὀπιθοδροφεῖ
 γίνεταί δὲ ἡ ἡμέρα
 διαρκείας 32 ὡρῶν.
 κ' ἡ
 δάνατον
 πορεία τοῦ
 ἔζεκιθ
 ἀναστρέφεται κ' προ-
 ἄδικην τῆς
 δεκα-
 πέντε ἔτη λαμβάνει. Μετὰ τῶν δυναστῶν σου,

κύριε των Μεγαλη Παρασκευη εκείνα τα φρικτα
 θυμια έτερέωσαν . Τα πάντα υπακούουν εις τα
 προταγματα σου . εσύ των Άννα των εύτυχο του Έλ-
 κανα πολύτεκνον έποίησας , διδοίς τέκνον πρώτον των μέ-
 γα προφητων Σαμουηλ . εσύ , ικανός κύριε , των όνει-
 διομόν από του λαου με νι άφαιρέθης κ' να μεταβάλλης
 των στειρωθίν μου εις καρποφοριαν "

Τα λόγια της προσευχης ταυτης
 των ψυχικην διαθεσιν αποκαλύπτουν , φα-
 νερώνεται το είλικρινές της πίστεως
 κ' η εωθέθεια . το παραδόξου ε-
 πιτυχίας ! ω λόγοι αναμνούστες,
 το μέγεθος των όμωρ λόγων . σ' υπερέ-
 δους άγια Άννα κ' αφιέρωτες εις τον
 ναόν κυριου , των Μαρτιαν . Η εωγνω-
 σούνη σου κ' η προθυμία προφάνει . ω !
 της πίστεως σου τριβοχθία Άννα κ' της
 μεγαλοφυχίας !! . εις το χήρας σου , αφιείω-
 τον των καλην έρπιδά θαβάτεις .

"Οντως άμεταβλήτου πίστεως
 εν το κατορούμενον ! , ο θεοπέ-
 βιος Πάυλος λέγει : " Πίστεως έβαν έρ-
 πισομένων υπότασις , πραχμάτων έλεγχος
 ού θεπομένων " . " Εχουθα πισταν , ω
 μακαρία Άννα " , των πρόξενον
 της αναγεννήσεως ημων κ' των αι-
 τίων της αναπηθέσεως έτεκες . Η

άμωρωτάδα εικων θεου προς των οικειαν εωπρείθειαν επα-
 νήλθε κ' των στοιχίν του φωτός ενδύεται ο άνθρωπος .

"Ετεκες το αναμνήμα των προφητων , των θεοτόκον ,
 το έκπηρώμα των θείων χρισθών . ω της καλης σου
 εωτεκνίας τριβοκακαρία Άννα ! δια της όποιας λαμβάνο-
 μεν τα όμωρ νουν άγαθα .

ὡς ἄλλη γυνὴ τῆς παραθοῦσας τῆς
 εὐαγγελίου θυγατρὸς τὰς φῆμας λέγου-
 σα: " Δεῦτε θυγαῖτε μοι κ' εὐ-
 φραίνετε, ὅτι τὴν θεοτόκον θα-
 βῆτα ἴω κ' γαλακτοτροφῶ. Δεῦτε ἴδε-
 τε τὴν ἐξ ἄκαρπου κοιλίας τεχθεῖσα,
 ψάλλετε μετ' εὐφροσύνης, ὅτι
 ἔμοι εὐχαριζοῦσθε τῷ κυρίῳ.

ὡς ἄλλη γυνὴ τῆς παραθοῦσας τῆς
 εὐαγγελίου θυγατρὸς τὰς φῆμας λέγου-
 σα: " Δεῦτε θυγαῖτε μοι κ' εὐ-
 φραίνετε, ὅτι τὴν θεοτόκον θα-
 βῆτα ἴω κ' γαλακτοτροφῶ. Δεῦτε ἴδε-
 τε τὴν ἐξ ἄκαρπου κοιλίας τεχθεῖσα,
 ψάλλετε μετ' εὐφροσύνης, ὅτι
 ἔμοι εὐχαριζοῦσθε τῷ κυρίῳ.

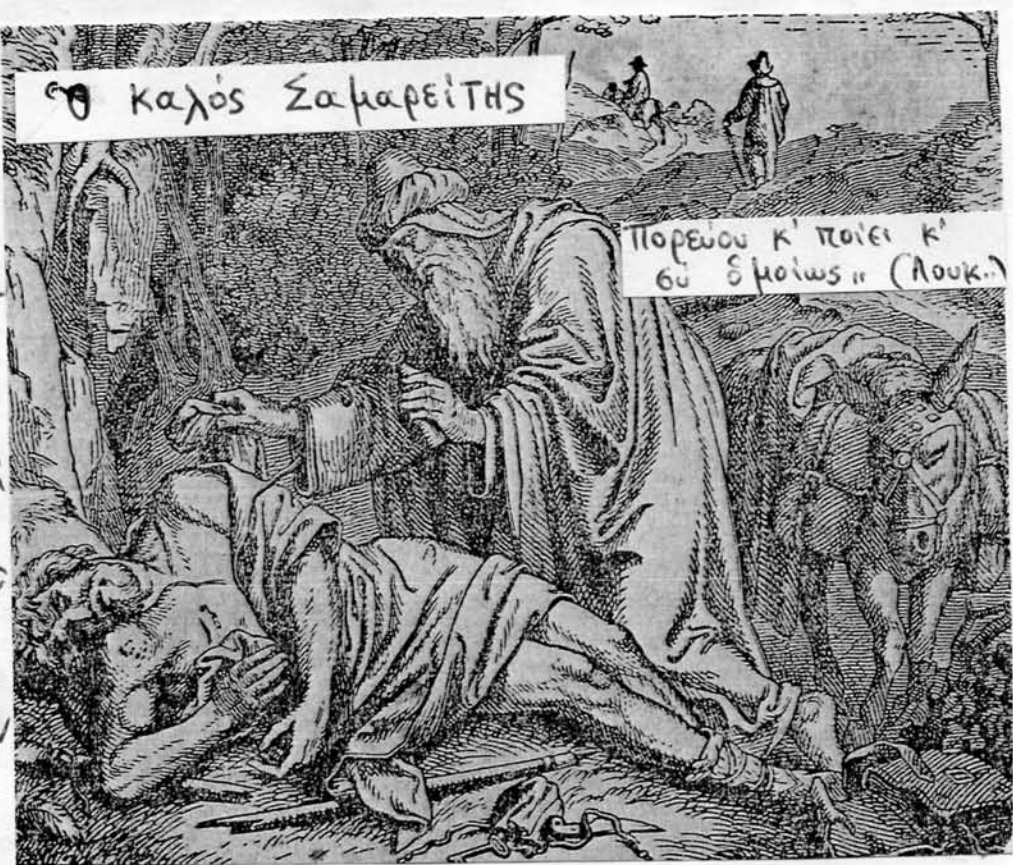
ἰδοὺ ἡ
 προέωχ' εἰς ἔρ-
 γον κατέμειξε.
 ἰδοὺ ἡ
 θεοτόκος
 ἐν μέ-
 θω ἡμῶν,
 τῷ
 ἀπό μυν-
 τον ὅπως, τῷ φωτὸς χον
 δοχεῖον ἢ ἀγία κ' ἐπιδορυται
 ἀπὸ τῶν ὁποῖαν Α-
 ἔμφανουη) ἀνετάξην!

ΑΓΙΑ ΓΗ (Ἐο Χριστός γῆ, ὁ

Ἄγια Γῆ (= ἡ εὐαγγέλια θεοτόκος) ἔπει
 ἐπιποδιτοῦται πόδες μετὰ ὑπο-
 ναὶ βαδίζουσαν διηλ. λογισθῆς
 καμπύμενος με' ἀπι-
 βῆτα κ' ἀφοριβοχία,
 πρεσβυε ὑπερ ἡμῶν.

Ἄγια Ἄννα, ἔφερες εἰς τὸν κόσμον τὴν ἐπέκεινα
 παιδὸς μακαριότατος, τὴν γαλακτοτροφῆσθαι τὸν Χρι-
 στῶν, τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἡμῶν.
 Δια' τῆς πτωχῆς - παρακοῦσ τῷ Ἀδᾶμ, ἔγινε ὁ →

6 ἄνθρωπος
 ἀνάξιος τῆς
 κηδεμονίας τοῦ
 Θεοῦ. Ἔχινες
 ὡς δούλων Ἄν-
 να, μιστρία τῶ
 ὠραίοτατῶ ὠραι-
 βρατος τῶν ὠραι-
 ὠν - τῆς δευτέρας
 λέγω - τῶ τῶ
 ὑπερτατῶ ἐγκο-
 λωπι βρατος τῶν
 καλῶν.

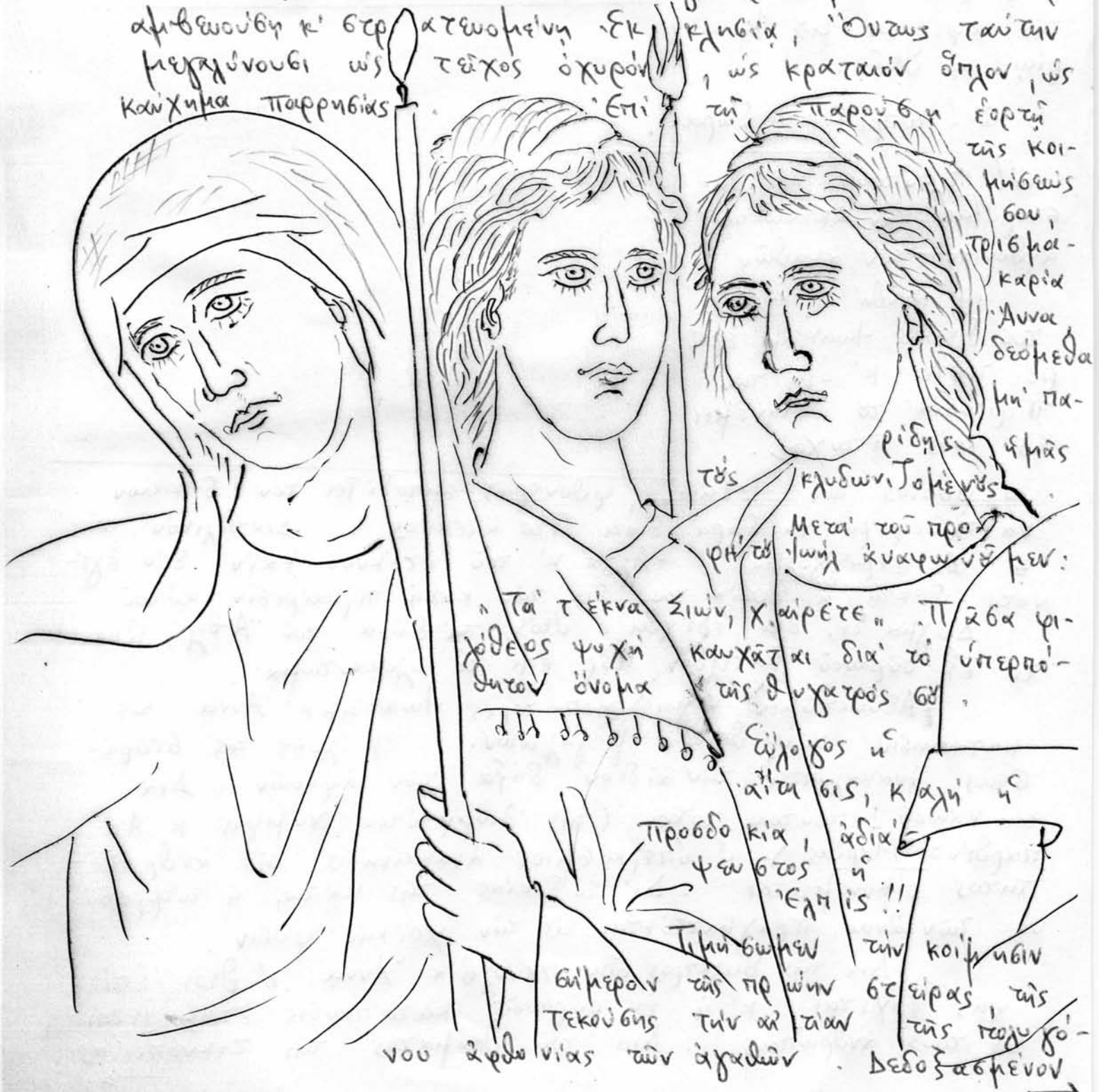
Θ καλὸς Σαμαρεΐτης

Πορεύου κ' ποιεὶ κ'
 ὡς ἔμοίως" (Λουκ.)

ὡς ἀγνώστου
 θραύσημα (= ὑπεραγία δευτέρα ἑξῆς !)
 Χαίροις - λυκαίμ κ' Ἄνα, ὅτι διὰ τῆς θυγατρὸς ὑμῶν,
 ἀψωδῶ τὰ θυμωθῶ τῆς Ἀναστασίας ὑμῶν ἔχομεν!
 Διὰ τῆς ἀεικαριβτῶ κ' ἀειπαρθένου κόρης ὑμῶν, ἐπι-
 ῖομεν θαυμάσιον ὄρασιον. Ταῦτα ἔχομεν ἐπερμαχὸν βρα-
 τυχόν !! καινὴ εὐφοβύνη θυμωθῶν ἐπὶ τῇ κοιμῆσει
 σου, μακαρία Ἄνα. Ποῖος δὲν χαίρεται μυστικῶς;
 Ποῖος δὲν ἀγαλλεταί; Ποῖος δὲν εὐφραίνεται πνευμα-
 τικῶς; Ποῖος δὲν πανηγυρίζει πνευματικῶς;
 Κοιμηθῆς τῆς δευτέρας Ἄνας !!

Τὸ ὑπόδειγμα τῆς εὐσεβείας, τὸ τέλειος τῆς εὐφο-
 βύνης, τὸ ὄχημα πάσης εὐχρίστου, πρὸς τὸν κύριον θυμω-
 θῶν κατοικίηται. Τὸ θεμολόγημα τῶν μιστριῶν ἀπεκ-
 δύνεται τὸν νῦν αἰῶνα. Τὸν ὑπερῆφανον αἰχλὴν τῆς ψυ-
 χῆς κηλῶμεν χριστῶ, τὸν ἀχλὴνα λέγω τῆς ψυχῆς ἁ-
 ριθμόν κ' ὅταν ἐπρόδεδεκτος ἢ βωματικὴ γουγκριβία!
 Μετρία μυστρία κ' ἑώρα θυμωθῶν!
 Ἐκδιώξον τὴν ραθυμία, μὴ ἀδελφίους τὰς θείας δωρεάς!
 Ἄρες εἰς τὴν γῆν τὰ ἐπὶ γῆς. Τί περὶ τὰ γῆνα, περι-
 ζαί κ' μάταια τρωθῶντες; Ἄρες τοὺς νεκροὺς διαπτειν
 τῶς ἐαυτῶν νεκροὺς - λέγει ὁ κύριος. Νεκρὸν
 εἶναι πᾶν τὸ φθαρόμενον. εἰς οὐρανοὺς ἀνελθε!
 →

Εἰς οὐρανούς μετοικηθῶν τῶν ψυχῶν σου. Μὲ ἐγκρα-
 τεία κ' εὐχάϊς ἀγίου σου. Εἰς θεολογίαν κ' ἀληθογνωσίαν κ'
 θεοσκοπικήν πλατύνου. Εἰς καιρὸν ἐνόχου βιωπῆς κ' οἰκω-
 μενικῆς διεύχης μαχηταῖς ζωῆς, ὁμολογητῶν ἔργα Τηλωθῶν,
 φῶς φθοροποιῶν κακοδόξων ποιμένων κ' ἀκοιμισθῶντων αὐ-
 τοῦς. „Πολλὰ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν θεοῦ τῷ
 Ἰησοῦ Χριστῷ.“ Πολλὰ! Μύρια, ἄπειρα, ἀπειροαναρίθμητα
 τὰ θαυμαστά σου Πανυπέρανε, ὁδύρωτε κεχαρισμένη μη-
 τερ Ἰησοῦ Χριστοῦ! Ἁγία Ἄννα, ἀγιότατα ἴππου ἰσχύος
 ἀπάντων ἐορταζόντων. Τῶν βῆν θυγατέρα ὑμνοῦσιν ἐν δρι-
 αμβωούθῃ κ' βραχυομένην ἐκ κληθῆν, ὄντως ταύτην
 μετὰ τὸν ἴσον ὡς τῆχος ὄχυρόν, ὡς κραταῖον ὄπλον, ὡς
 κωνίωμα παρρησίας. Ἐπι τῇ παρουσίᾳ ἐορτῆς
 τῆς κοιμηθῆσαι σου, τριβηκα-
 ρία Ἄννα θεόμηδα μη' πα-
 ρίδης ἡμῶν
 τὸς κλυθῶντομένων
 Μετὰ τῷ προ-
 φητῷ Ἰωάννῃ ἀναφωνῶντες:

„Τὰ τέκνα ζῶν, χαίρετε.“ Πᾶσα ψυ-
 χή θείου ὀνόματι καυχᾶται διὰ τὸ ὑπερο-
 χεῖν τῆς θυγατρὸς σου.
 Ἐὐλογος ἡ
 αἰτία σου, καὶ ἡ
 προδοκία, ἀδικία
 ψεῦδος ἡ
 ἔρημις!!
 Τημεθῶν τῶν κοιμηθῶν
 εὐμερῶν τῶν πρώτων βεβαίας, τῶν
 τεκούσων τῶν ἀγαθῶν τῶν παρρη-
 σου ἀφελείας τῶν ἀγαθῶν. Δεδοξασθῆναι
 →

τὸ μνημόβουον ταύτης παρατίθεται εἰς τὸς αἰῶνας, ἀνα-
 φαίρετον διαμένει τὸ κλέος. Μακαριτομέν σου ἀγία Ἄννα τὸ
 ἐν ἀρετῇ κ' πύθει εὐδοκίμον. Ἐτίμησας κ' ἡγάπησας τὸν Δη-
 μιουργόν πάντων τῶν ὄντων. Δικόνυδας τὸ μωτίριον, γενόμε-
 νη μήτηρ τῆς μητρός τῆς Ζωῆς. Ἐδοξαίθη ἡ οὐ μνήμη
 Θεοφρων Ἄννα, ὅτι δι' οἰκείων ἔρχων ἔδοξάσας θεόν.

Ἐμεγαλύνεις τῇ μεγαλοδωρεᾷ τῆς χαρίτος, ἐπαυθῆ
 τῶν ψυχῶν σου ἀγία ζωαίτης ὑποδοχῆς κατεσκέυασας. Δέν
 παρεβύρδης πρὸς δουλοπρεπῆ ταπεινώσει τῶν ἡδονῶν.

Προβυφόντας τὰ δῶρα εἰς τὸν ναόν ὁ Ἰωακείμ ἔλεγε:

Ἦ ἔστω τὸ τῆς περιουσίας μου παντὶ τῇ λαῶ κ' τὸ
 τῆς ἀφείθεως μὲ κυ-
 ρίω τῇ θεῷ.

ὦ! εὐπρόδεκτα δῶρα

ὦ! πλοῦτου πλου-
 θωρίας τῶν ἀκένωτων
 ἀφρονιῶν τῶν ἀγαθῶν!

ἢ ἀγαθὴ προαίρεσις
 τοῦ δικαίου Ἰωακείμ ἔρω-
 ρε τούτο κ' ὄλη τῶν
 περιουσία τὸ διανεύθει
 εἰς τοὺς πτωχοὺς.

ὁ φθόνος τῶν ἰσθίων φθονερῶς ἐμποδίζει τὸν δικαίον
 νὰ προβυφῆ τὰ δῶρα διότι ἦτο ἀτεκνός. Διαβολικόν τού-
 το τὸ παράγγελμα! Ἀλλὰ κ' τοῦ ἀτεκνοῦ κτίον δέν ἔξε-
 νετο δεκτῆ ἡ δούλια του δια' τῶν κακῶν προαίρεσιν αὐτοῦ.

Δείχμα δε, ὅτι ἔδεχθη ὁ θεός, τὰ δῶρα τοῦ Ἁβελ, εἶναι
 τὸ ἐξ οὐρανοῦ κατεβδόν πῦρ ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα.

Ἀδυνατώμεν ἀγοι προπατόρες Ἰωακείμ κ' Ἄννα εἰς
 κατανοήσει τῶν θείων μεγαλειῶν. ἢ χάρις τῆς βλαπ-
 θῆως ἀνακαλύπτει τῶν αἰδίου δόξα τῶν ἀφάντων. Δια'
 τὸς καινοῦ τούτου τόκου (τῆς Ἀννυφείτων Νύμφης κ' Ἀε-
 παρθένου Μαρίας) ἡ ὑπερκόσμιος ἀνακαίνυσις τῆς ἀνθρωπώ-
 τικῆς οἰκουμένηται. Δι' εὐδοκίας τῆς κατῶ, ἡ εὐφροσύ-
 νη τῶν ἄνω πραγματοποιεῖται εἰς τὴν χοϊκὴν φύσιν.

Δια' τῆς δωταπὸς σου, πανορθία Ἄννα, ὁ θεός ἐπὶ
 χῆς ἔρχεται κ' ἡ ἐν οὐρανοῖς καταπαυθίς ἐτοιμάζεται
 εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Δια' τοῦ θαύματος τῆς τεκνοποιίας

ο λόγος του θεού
με δύο αγγέλους
(και η φωνή
του Αβραάμ,
εικών της
Αγίας Τριάδας.)

ΜΡ.

ΘΥ.

с.Николѣй ѿд.
= αγιος Νικόλαος

= ο προφήτης Ηλίας
с.Прор.Илія

ΙΗΣ.ΧΡΣ.

ИЗОБРАЖЕНИЕ БОЖИЕЙ МАТЕРИ КОЛУСКИЯ.

9) σου, αγία Άννα, το θαυματότερον μυστήριον της ζωτικής
ήμων ανακαλύπτεται. Η νεκρωμένη κοιλία σου προς
τε κνοφορίαν ζωογονείται, ω μακαρία Άννα κ' ο παρ-
θεικός υπερ φύδιν τόκος καινοτομείται. Το εν θαύμα
προτρέχει του θαιματος, ου παρθένος Μαρια έτεκε

κ' παῖν μὲν Παρθένος. ἢ νεοποιῖς τῆς βτείρας
 Ἄννης προτρέχει τῆς παρθενικῆς κυβέως τῆς Μαρίας,
 ὡς εὐλογημένῃ βλαβῆς ἀχόνου κοχίας τῆς Ἄννης, προ-
 τρέχουσα τοῦ ὑπερ λόγον τόκου, προτρέχει τῆς ὑπερ
 ἔννοιαν κυοφορίας. Χαίρε θεορρων Ἄννα ὅτι ἐκ σοῦ ἡ
 Παρθένος Μαρία. Ἐκ δε' τῆς Αειπαρθένου θεῶς
 βωφικτικῶς

Ἡμεῖς τῆς καρποφοριῶμεν πρά-
 ξεις ἀγαθαῖς κ' λόγους θεορι-
 λείς, ὁ μὲν ὁμοῦ ῥῶδὲ κα-
 τάνυξιν, ἕτερος εὐχὴν,
 ἄλλος ἀγαπῶν!

Πάντες, κρόνον θεῶ!
 Πάντες ἐγκρατεῖαν,
 πάντες ταπεινοφρο-
 σῶνιν, πάντες ὀρθο-
 δόξως φρονούντες κ'
 πράττοντες!

Ἐορτὴν θυμῆρον
 ἐπιτελοῦντες ἐρευνή-
 σωμεν ἑαυτοῖς.
 Φύγωμεν τὴν μακ-
 τεῖαν ὁδὸν τῆς φιλη-
 δονίας - φιλοδοξίας κ'
 φιλαρξίας.

Ἐρχοῦ μοναχοῦ μη-
 "δὲν τὸ τυχὸν ἀνε-

χεῖσαι καινοτομεῖσαι τὸ εὐαγγελίον. ἢ κατα τὸν ὁμοιοτυπικὸν ὁβ.
 θεῶδ. ἐξῶδιν. Οἱ ἀγροὶ ὀδομαρτυροὶ ἐπὶ βέκκῃ, οἱ Ἄγρο-
 ρεῖται ὁμοιοτυπικῶς, μᾶς ὑποδεικνύουσιν τὴν ὁδὸν. ἢ ἑτεῖρα ὁδὸς
 τῆς ἐνόχου βιωτῆς κ' κοινωνίας μετὰ τῶν οἰκουμένων, ὁδη-
 γεῖ εἰς τυμπανιαῖους τῆς κ. Μουῆς Λαύρας ὀβ. Ἀθανασίου Ἄγ.
 Ὁρου. Χαίρε, ἡ τῆς χάριτος ἐπώνυμε Ἄννα, ἡ ἱερωδὴς
 ἡ ἀκούβης ἀρχαγγλικὴν φωνὴν λέγουσα: ἢ ἐπὶ κούβην ὁ δε-
 ὅς τῆς δειθῆς σου, θα' βυλλὰθῆς κ' θα' γεννῆθῆς κ' λαίρη-
 θῆθῆται τὸ σπέρμα σου, ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ.
 ὡ! θεῶδ λόγα, ὡ! ζένον ἀκούβη κ' λαίρη!!

λαληθῆναι τῆ οἰκουμένῃ τὸ πολυδρόμητον καὶ Χη- 11
μα ἢ δευτέρως λέγει ἢ ἴσως διὰ θύρας καρποφορία
σου, ὦ Ἄννα, λαληθῆναι πᾶσι τῆ οἰκουμένη τὸ
περιώνυμον ἑγκαλλωπιθῆναι τῶν κτισμάτων.

λαληθῆναι, τὸ λαλῆναι βῶμα τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
σεως, ὑπερφία δευτέρως βῶμα ἡμᾶς Τριβο-
βία Ἄννα καρποφορεῖς τῶν ἀφρονιῶν τῶν ἀρετῶν τῆ
θεῶ. λαληθῆναι κ' μεγαλαυνῆναι ἐν ὄλῃ τῆ
οἰκουμένῃ, ἢ Ἄειπαρθεος κόρη Μαρία, ὦ μακαρία Ἄννα!
λαληθῆναι... εἰς πολυγλωβὰ ἔδνη, εἰς βόσφρος κ'
ἄβόφρος, εἰς ἱερεῖς κ' δικαίους λαληθῆναι ὁ
βόσφος καρπὸς τῆς φιλοθεῖου προαιρέσεως ὁ

εὐφως κ' πόνος
κ' ταπεινῶσιν
ἀνταποδίδει τὰ
θεῖα δῶρα ὁ κύριος!
Με' κατὰ θεὸν πόνος,
πτέρουμένοι αἰετῶν,
ἀναθιβάονται
πρὸς θεὸν με' πόνος
ἀποκτώνται αἰ ἀποκαί-
βεις τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.
Με' κόπους κ'
ιδρωτες ἢ ἀνάθραξις πρὸς
τῆς αἰωνίου τρυφῆς.
Ἄννα, ἵνα ποδηθῶμεν
ταπεινῶσιν πόνους θυγατρῶν
ἀδαπανητῶν ἀγαθῶν, τὰς δωρεὰς
βπότου Προβέρομεν ὄλῃ
κ' αἰώνια

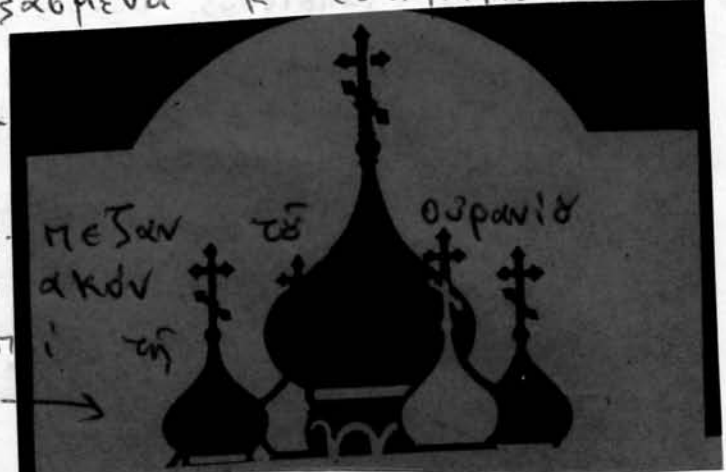
λαλοῖς καρδία
με' ἀδαπανητῶν
βπότου ἀπειρα
πρὸς θεὸν κ' ἢ ἀπό-
Πρέσβευε θεῶ, μα-
κ' ἰηθῶμεν κ'
τῶν πηροῦτων τῶν
τῶ μεγαλοδωρῶ θε-
κ' λαμβάνομεν τὰ
ὦ, θεῶν Ἄν-
να ἐν τρυφῆς
μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων εἰς οὐράνιον Νυμφῶνα.

Δόξα κ' καύχημα κ' ἀδοξείπτος ὑμνολογία παρα-
των ἀγγελικῶν ταγματῶν κ' ἀγγέλων, ἢ ἐκ σοῦ τεχθεῖ-
σα θυγατέρα ὡς τριβοχθία Ἄννα! Τιμωτέρα γάρ
Χερουβείμ κ' ἐνδοξότερα ἀδουκρίτως τῶν Σεραφείμ ἢ Ἀει-
παίρθεως Ἀναββαί, Θεοτόκος Μαρία. Οὐ γάρ ὡς ἐν ἀρρα-
βῶνι ἀποκαθίσεις τὴν εὐδοκίαν τῷ
γίῳ κ' θεῷ τῆς σοῦ θυγατρὸς, ἀλλὰ
πρόσωπον πρὸς! Τὸ διαπυρον τῆς
φιλοθείας σοῦ, ὑμνοῦμεν κ' εὐφημοῦμεν.
τῶν πρόξενον τῶν αἰωνίων δωρεῶν
εὐχαριστοῦμεν. Κοινὴ ἢ ἑορτὴ κ'
πανηγυρίς τῶν οὐρανίων κ' ἐπιγείων..!

Μηδείς ἀμέτοχος τοῦ κοινοῦ τούτου
ἐντυφίματος κ' καυχίματος ..!
κατὰ τὸ ὄνομα σοῦ, μακαρία Ἄν-
να, οὕτω κ' ἡ ξένη εὐωχία. Ἐφρες
εἰς τὸν κόσμον, τὴν μυστικὴν αἰγὴ (=θεοτόκον), ἢ ὁποῖα ἀ-
νέτειλλε τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης χριστῶν!
Αὐτόκλητοι οἱ φιλόχριστοι κ' θεοτοκόφιλοι παρα-
γίνονται κ' ὑμνοῦσι τὴν τέξασκεν θεοτόκον, ἢ ὁποῖα εἶ-
ναι ἢ τελειότης τῶν ἐν ἀρετῇ, τῶν ἀρχόντων κ' ἀρχομένων
ἢ εὐταξία, τὸ ἐγκαλλώπισμα τῶν παρθένων, ὁ βεβήαντος τῶν
μυστήρων, ἢ εὐτεκνία τῶν ἀτεκνῶν.
Ἐξ ῥιζῆς εὐχενούς, καρπὸς εὐχενέβτατος! Ἐξ
ἀγαθῆς γυναίκος, ἀγαθώτατον κλήμα, ἢ θεοτόκος Μαρία!
Ἐξ ἀνεπίπτου γαρρησίας, ἢ ὑπὲρ ἔννοια καρποφορία!
ὦ! ἀγία Ἄννα! καρπὸς προβωχῆς σοῦ κ' ἔργων ἀγα-
θῶν, ἢ σοῦ θυγατέρα, ἢ ὁποῖα δοξάζεται κ' ὁμολογεῖται παν-
ταχοῦ. Δαυὶδ ὁ προφήτης ἀναφωνεῖ: „ Δεδοξαθρένα
ἐραγήθη περὶ σοῦ, ἢ πόλις τοῦ θεοῦ. Δεδοξαθρένα ὑπὲρ πᾶ-
σαν διηγεμένην δόξαν. Δεδοξαθρένα κ' τετιμημένα κ'
ποδητὰ εἰς τὸς ἀνθρώπους.
Διὰ τῶντα πάντες οἱ χρι-
στιανοὶ εὐφραίνονται. Ὁδω-
οντες πρὸς τὴν μυστικὴν τρά-
Ἄρτε, τὸ ἀναπτόμενον καρδί-
πῦρ ἐπὶ τῆς θείας χάριτος, ἐπὶ
ἑορτῇ τῷ τῇ μακαρία Ἄννα

12

Παρακινεῖ ἡμᾶς κ' ἀναρνωθῆμεν τὸν λόγον τῷ
 Ἁγίου Ἀθανάσιου : « Ἐκαρδίως ἡμᾶς, θεοπροφητῶν
 Ἄννα, πρεσβυε Χριστῷ μη εἰς κρίμα γε-
 νοίτω τα' ἉΓΙΑ ΤΑΥΤΑ, διότι
 εἴμεθα ἀνά- ξιοι. Ἐχοῦτες

δαρρὸς κ' πίπτειν εἰς τὴν πρεσβυε
 εἰς, γενοῦμεθα εὐμακ' Αἵμα
 Χριστῷ ἔχομεν ἀδατάνι-
 τον τροφὴν τῶν
 ἐπιδα τῆς ζωτικῆς
 Χαίρε μητρὸς Ἁ-

Νύμ-
 λλη οὐία!
 καθε ν
 ρον πολ-
 ἀνα ψυχὴν
 βαθία
 ἄμο λόντα
 Δοξα-
 τὸν δο-
 σε κίρι-
 !!
 και
 ποια ν
 ἄλλων
 βοῦ θειαν
 κ' φω-

νυμφῶ-
 φης, ἡ
 εὐρη-
 θῆτε
 λην
 ᾧ! σε
 μήτηρ
 κόρης
 Ἰοηεν
 Σάβαντα
 ον

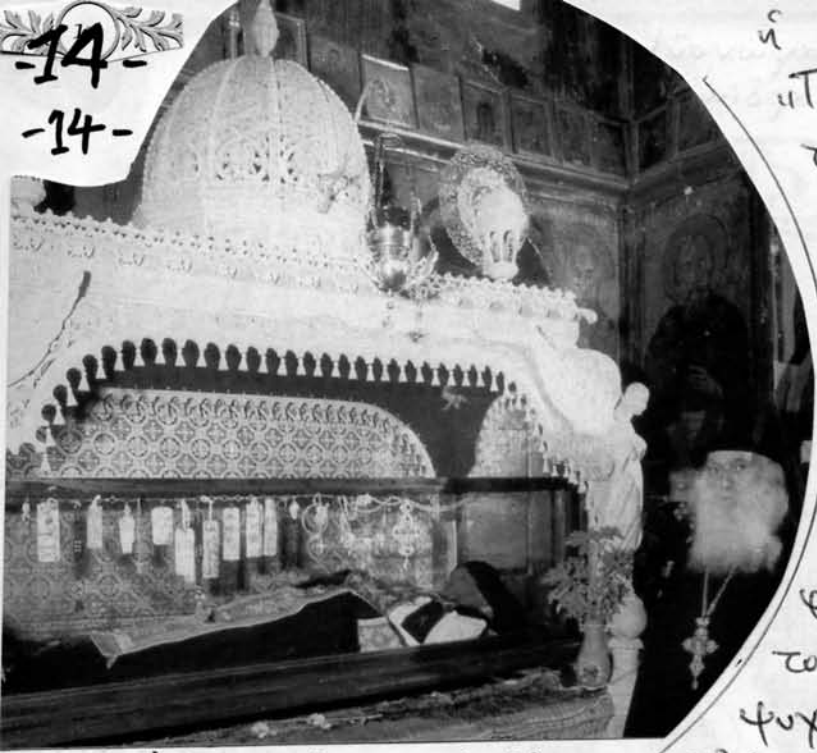
νὴν ἀγαλλιάσθως ἐρωθῆεν οἱ ἁμαρτωλοὶ κ' λοιδοῦντο
 παρὰ τοῦ Τεχνῶν τὴν κρανὴν ἀδιαλείπτως

θῶντες : « Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γι' ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐλέησον
 ἡμᾶς » κ' « ὑπεραγία θεοτόκε θῶσον »
 Ἁγία Ἄννα πρεσβυε ὑπερ ἡμῶν
 Δόξα σοι κύριε, πάντων ἕνεκεν ! Ἄστυ ἡ τριβοφανὴς
 προσηχί ὡς ἄλλο μυθικό « τριπλοκὸν βπαρτίον » -κατὰ
 τὸν προφητικὸν λόγον « οὐ ραχίβεται » Ἁδιαίρετος

κ' φω-
 βοῦ θειαν
 ἄλλων
 ποια ν
 και
 !!
 κίρι-
 δο-
 τὸν
 Δοξα-
 ἄμο λόντα
 βαθία
 ἀνα ψυχὴν
 ρον πολ-
 καθε ν
 λλη οὐία!
 Νύμ-

κ' φω-
 βοῦ θειαν
 ἄλλων
 ποια ν
 και
 !!
 κίρι-
 δο-
 τὸν
 Δοξα-
 ἄμο λόντα
 βαθία
 ἀνα ψυχὴν
 ρον πολ-
 καθε ν
 λλη οὐία!
 Νύμ-

κ' φω-
 βοῦ θειαν
 ἄλλων
 ποια ν
 και
 !!
 κίρι-
 δο-
 τὸν
 Δοξα-
 ἄμο λόντα
 βαθία
 ἀνα ψυχὴν
 ρον πολ-
 καθε ν
 λλη οὐία!
 Νύμ-

ἡ Ἁγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν!
ἠΠύλαι ἀδο οὐ κρημνίζουσι,
τῶν ΜΙΑΝ, ΑΓΙΑΝ, ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ
Κ' ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ Ἐκκλησίαν
Τὸ τρίτοκον τοῦτο «βπαρ-
αίον» (= μικρὸ θροῖνιον) τῆς
προβωχῆς γίνεται κλι-
μαξ ἀναβάθως πρὸς τὸν
θεόν, γίνεται πῦρ κατα-
φλέγον ἁμαρτίας.. γίνε-
ται τροφή ἐνδύχουσα τῶν
ψυχῶν ... γίνεται οἶνος, πῶ
εὐφραίνει ψυχῶν .. γίνεται ἔν-
δυμα χαίμα, ἔνδυμα φωτεινῶν ψυ-
χῶν, ἔνδυμα βωπρίας ..

Ἐξ Πείφανο τῷ ὀβίου Σαίθθα.
(+5 ΔΕΚ.)

Γίνεται χαρὰ, πατήρ, μήτηρ
ἀδελφός, ἀδελφή .. Γίνεται διδάσκαλος εἰς τὸ νὰ χαίρῃ ἡ
ψυχὴ μετὰ τῶν χαιρόντων κ' νὰ κλαίῃ μετὰ τῶν κλαί-
όντων κ' δυστυχούντων .. Γίνεται ὁδὸς αὐτομελείας
... γίνεται παρακλήτος πού παρηγορεῖ τὴν ἀχνιτομένη
ψυχὴ λέγων : « κράτει τὸν νῦν θεὸς εἰς τὸν ἄδην κ' μὴ
ἀπεριπίτῃ . Μακαρία Ἄννα, ἐπερδεδοξαθρένη δόξα ἔ-
τεκες κ' κατατρύφῃς νῦν τῷ ἐπερεπιθυμῆτῷ προβώ-
πῳ τῷ θεοπύτῳ Χριστῷ . Ὁ θαυμαστὸς Θεός, θεὸς
ἐθαυμάστωθε, διότι ἅπαντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐπλήρω-
σας . Ἡμεῖρα μήτηρ θεοτόκου θυμέρον !

Μήτηρ μήτηρ ἀμήτορος πρὸ αἰῶνων,
ἐπ' ἐβχάτων δε' τῶν ἡμερῶν ἀπάτορος

γίου . Ἐορταί θυμέρον ! Ἡ
μήτηρ μήτηρ τοῦ τρέποντος πα-
βαν πνοῦν δὲ εἰ ἐν τὰφῳ κ'
ἀνατελλεῖ εἰς τὴν βασιλείαν
τῷ θεῷ ! Προῦξτε ἡ
ἀβτορος μήτηρ ἐξ ἀκαίρων
θεὸ βπαχῶν, τριβοχθία Ἄν-
να . Ἐθαύστωθε κ' ἐθα-
δοκτοτροφῆσας τὴν βαβταί.

М.Р.

Ж.Б.

ВЪ СЛОВУЧАЯ ГРЪШКУ ЖЕАЮ СЪНУ

СВЯ ДАДЪ АНЪЗЛУКЪ РЪДЪ СЪНУ СЪНУ

Ис. Хрс.

ВЪ СЛОВУЧАЯ ГРЪШКУ ЖЕАЮ СЪНУ

СВЯ ДАДЪ АНЪЗЛУКЪ РЪДЪ СЪНУ СЪНУ

16 - 16 - Βαβα των βαβων Τοντα
 τα πάντα θεάνθρωπον
 θυβουν . "Εχεις ανά-
 μεθα εις μητερας τιμητι-
 κιν θεων . Ανεδρεφας
 θυχατερα , την πλστυ βα-
 βαν εις τωσ πιβωσ των
 εωφροδυνν . "Υπερεθις
 δια' τωτο , παθασ ταισ μη-
 τερας . Τησ θυσ εωλοχιασ
 αξιωθον υμωσ εχ' Άννα !

†
 Σπουδαθωμεν ουν αδελφοι,
 ωσ διακονοι χριστου εν πα-
 θη επιμελεια και σπουδη την
 διακονιαν ημων πληροφρηθω-
 μεν, ινα και της ευλοχιασ με-
 ταθχωμεν ωσ μαθηται του
 ευλογημενου.

Μονη το τεταμημενον αξι-
 ωρα κατεχεις : Προμητωρ θεω !

Εχα λούχηθασ τω μακαριον βρε-
 φος , των θυβτικν κιθων τω θεω , δωρον τω σποϊ-
 ον λαθωιν ο πλστυσ κ' θεωσ , εδωριθε εις τον ανθρω-
 πον των αναπηθων . Βλεπεισ χαιρουθα , των θυχα-
 τερα θον , ω τριθρακαρια Άννα , δοξολογουμενη υπο παν-
 των . Ορασ των εκ κοιθιασ θσ κιθων των τωσ εθιαθρα-
 τωσ . Παραγαθουτεσ τω φαλλικον λογιον λεγομεν :

"Ακροθον προμητωρ Άννα , κ' μη εθκαταγιησ των λα-
 ον θσ . Απεμακρυνθμεν τω θεω , υνομηθαμεν , ηδικη-
 θαμεν . Φωταθον υμωσ , προσ μετανοιαν ολοκληρον ,
 Γενωμεθα πατροσ εψιθωσ υιοι , δια τον εκ τωσ
 υμετερας εθχατωσ προμητωρα γυριθαντα . Γενωμεθα
 ναωσ θεω ! Τουτο υ' θυμηθιρωθισ τωσ επιθυμια-
 σ τω θεω προσ τωσ ανθρωπωσ . Στοιθωμεν εαν-
 τωσ με κρετασ κ' παθων κακιαν εκ-
 διωθμεν . Με' φιλανθρωπιαν α-
 γωνιθόμενοι , υμωσ οι αξιωθεν-
 τεσ θιασ φιλανθρωπιασ ,
 ωσ οι αποθωμοι αναρωνθ-
 μεν : "Αχωμεν κ' υμωσ , ινα
 αποθωνμεν μετ' αυτω "

Χαιρε Νυμφη
 ανυμφευσε·
 αλληλθβια !

Αποραθιν λαμβανοντεσ,
 δια θεαρεθων Ιων κ'
 ιδου ο υπερ υμων παθων

Με' γενναίαν ἀπόραβιν δια' μετάνοιαν, θάλλον τας
ἀρχὴν ἔορταθῆμεν τῶν μνημῶν σήμερον τῆς
Ἁγ. Ἄννης! ὁ μέγας ὁμολογητὴς ὁ ἁγ. μελέτιος

Γαλιθῶν τῆς γραφῆς: " κλαύσατε - κλαύσατε ἡμᾶς

χαίρε καὶ σὺ τέρων!
ἀπέλαθε ταχέως καὶ ἀνάγγειλον τοῖς
ἀδελφοῖς· οἱ
ἐχθροὶ ἔμψτε
καὶ τὸ γῆμὸς
ἐπαησιάσαν!

χαίρε ἡμῶν
ἀμύμηε!

οὐδὲν ἔκτος αὐτῆς
οὐδὲν εὐρίθκ...
Διὰ δα κρύων κδ-
πτώνται ὁλοῖτα
τα' παῖδη κ'
Διὰ δακρύων
φυτεῖται ὁ δῶς
ταῖς ἀρεταῖς!
" Δὸς αἶμα διὰ
να' λαθῆς πνεῦ-
μα " . Παρὰ-
κλήτε Ἀγαθεῖ,

Ἡ ἔφορος καὶ προφῆτις τῶ ἁγ. ὄρου κυρία θεο-
τόκος προειδοποιεῖ διὰ θαύματ' ὅτι ζωγρα-
φίτας πατέρας ὅτι καταφθάσει ὁ λατρινόφρων
καὶ ἀίρετικὸς πατριάρχης κωνσταντίνου ἰω. βέκ-
κος μετὰ τῆς συνόδου αὐτῆς (1276).

ἀκτιβο-
θυμλα-
βουργο-
σύνδρονε
νεορρεῖ
τῶ σὺμπαν-
τος, κα-
δαρίβου

ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, τῆ πρεσβείᾳ
τῆς προφήτιδος Ἄννης!

ὦ! τῆς τιμῆς εἰς θεῖ, ἐν οὐρανῷ μακαρία Ἄννα!

Σὺ μῆτερ τῶς μωτακοῦ πόνου ὄρου, τῶ
ὁποῖα τῶν ἀρχόντων ἰδὼν ὁ γερῆς ὁ οὐρανόσι Χρι-
στῶς ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐξεβρῆκε τῶν βωτηριαν.

Ἐκ σοῦ δειφῶν Ἄννα, ἡ λυχνία ἐκ τῆς ὁποι-
ας πηγαῖται τῶ ἀληθινῶν ὄφως τῆς βωτηρίας

Μετὶ ἀρχέων εὐφραίνου δειφῶν Ἄννα!

1-18- -Εν οὐρανῷ αἰεὶ ἑορταίτε, ἀλλ' ἡμῶν οὐ χω-
 ριτέθει. εἰς τοὺς περὶ ἄθροισ κ' ἰσχυροὺς πρὸς θεὸν
 καταφωχόμεν κ' ἐτοιμὴν λήθιν κ' βοήθειαν εὐρίσκομεν.
 «Πολλὰ ἰσχυροὶ δέουσι δικαίας προμητοροῦ ἐνεργουμέ-
 νη» - καὶ πῶς ἐνεργουμένη; ὅταν οἱ λογιῶμοί μας
 κ' τὰ λόγια μας κ' τὰ ἔργα μας εἶναι εὐαρέβτα
 εἰς τὸν θεόν !!

ἐνεργουμένη ὄντως, ἢ δέουσι θεὸς ἀγ. Ἄννα, ὅταν
 ἡμεῖς εὐθεῶς κ' βωφρόνως κ' δικαίως ἴωμεν -καταί-
 τῶν ἀποτοχικὸν λόγον! Τοῦ «εὐθεῶς», ἀναφείρεται
 εἰς τὸν θεόν, τὸ «δικαίως», εἰς τὴν Ἀγαπὴν πρὸς τὸν πη-
 γιον κ' τὸ «βωφρόνως» εἰς
 τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς
 (τῶν ἔνδον φυλακῶν...)

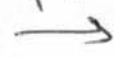
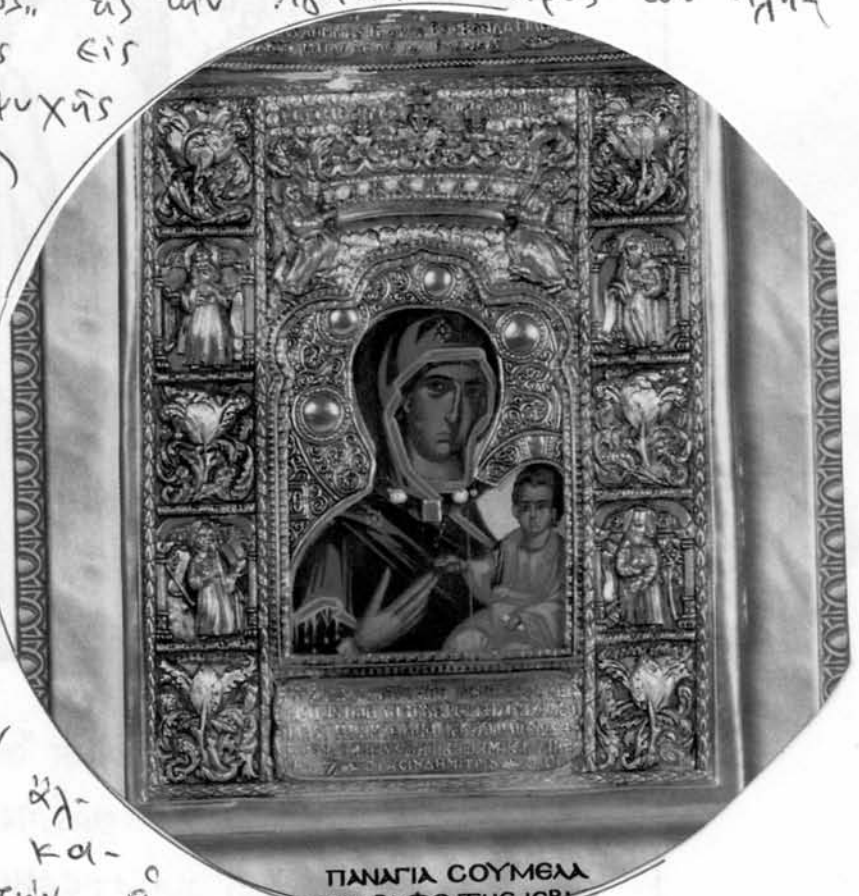
ἢ ὁποῖα (καθαρότης)
 ἄνευ ἀδιαλείπτου εὐχῆς
 δὲν κατορθοῦται.

Διότι, ἢ ΑΓΑΠΗ - τὸ
 κεφαλαῖον παύσις ἀρε-
 τῆς - ἐκ τῆς εὐχῆς γεν-
 νᾶται. Ἐὰρ γε θεὸς
 ἡμερον βασιλεύομεν;
 δηλ. ἄξιον τι τῷ βασι-
 λέως τῶν βασιλευόντων
 Χριστῷ πράττομεν; ὡς ἀλ-
 λο θυμίαμα εὐωδιάζει κα-
 τὰ τῶν παρούσαν ἑορτῶν ὁ

λόγος τῷ Παύλῳ: «Βλέπετε πῶς περιπατεῖτε, ὡς βο-
 φοί, μὴ ὡς ἄβοφοι, εἰδότες ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ
 εἰσὶν...» Δια τῶν ραθυμῶν κ' ἀγνοῖα κ' λήθην ἡμῶν
 νύξ βαθεῖα κ' νόθος βαρεῖα ἐπάχθε ἐφ' ἡμᾶς, ὁ
 βουδῶν, ἀγγελος φύλαξ, μακρὰν ἡμῶν εὐρίσκειται.

Ἀμαρτανόμε διότι δὲν ἔχομεν φόβον θεῶν!
 ὁ θεὸς φωστὴρ, ἀγ. Γρηγόριος ὁ θεολόγος λέγει:

«Αἰεὶ ἔρχατο θὴν βωτηρίαν,
 τὸ χῆρας ἦλθεν, ἔξοδον κήρυξ βοᾶ,
 πᾶς εὐτρεπίτο, πληθῶν ἢ κριβίς.
 Βίβ τοῦ κέρδος, ἐκβιοῦν κατ' ἡμέραν,
 ὅμως, τὰ πάντα εἶναι φωτεινά» κ' λαμπρά

τὴν ψυχὴν κομυθρένους. Οἱ πτηνὸν ἔβου κ' ἔφαρτωχοί, ὡ μακαρία Ἄννα, φρόνημα γήινον ἔχομεν ἔμοιόδηκεν με' τὰ ἀνόητα Ἰωά, γενεαί πονηρά κ'

ἀπίστωσ !!
Τὰ ἔργα τῷ
διαβολῆ
πορνεία, μοι-
χεία, φθόνος
δυμὸς, θλα-
βρημία, μαχεί-
α, ἀπίστια,
φιλιδανία,
μεθὺ, κε-
νοδοξία,
καλλωπισμὸς
θώμα τὸς
κλιπ.

Ἡ ὑμνολογία
περὶ σοῦ,
μακαρία Ἄν-
να φαλλει:
«μοδοξία
ἢ κοίτησ
68» Ἡ
παρθένω Ἰωή
κόπον κ' πό-
νον ἔχει, γεν-
νᾷ θλίψιν, κα

τὰ τὸν ἀφειδὴ λόγον τοῦ κυρίου μας, λέγοντος: «Ἐν τῇ κόβημ
θλίψιν ἔξεσε...», μόρον δη- κόπον τικτοῦβα ἢ Ἰωή σου
κατέπαυσε τὴν 25^η ἰοχίθ ἀνεχώρησας δια' τὴν ἀνεβπερον
ἡμέρα, ὡς φρόνημ Παρθένοσ.

Χαίρε πριβοχθία Ἄννα! Ἡ κεχαριτωμένη θυγάτηρ
68, τῷ θυμπεραθρα Παχιάσ κ' καινᾶσ Διαδικησ, ἢ ἔκ σοῦ
παροδῶσ τεχθεῖβα θεοτοκος μετὰ 68 πάντοτε, εἰς τὴν χα-
ραὴν τοῦ Παραδεισοῦ. ἔξ αὐταῖσ, τᾶσ θεοπαῖδοσ Μαρίας θάρκα

λαβὼν ὁ λόγος τὸ θεῶν, ἀνδρῶπος γέγονε, ὁ κατὰ γενεάν

ἐμφανιζόμενος εἰς προφῆτας κ' δίκαιους ! Χαῖρε Μήτηρ τῆς
μόνης μητρός θεῶν, τῆς προκυνητῆς εἰς τὸς αἰῶνας κ' ἐπαινεμέ-
νης εἰς ἀπεράντους αἰῶνας

Μακαρία θούρων Ἄννα, χαῖρε ὅτι πλήρης ὁ οὐρα-
νός κ' ἡ γῆ τῆς μεγαλειότητος τῆς θῆς θυγατρός, διὰ τῆς ὁ-
ποίας ἡμεῖς οἱ ταπεινοί, χριστοῦ φωτωτῆριον γεννηθῆν ἐδε-
δοπρεπῶς προκυνηθῆμεν κ' τὴν φωτόμορφον
ὀρθόδοξον πίσταν κατεχομεν βαπτισόμενοι
εἰς ἀρτοποιόν κ' τριφεγγές βαπτισμα, μετα-
λαμβανόμεν δὲ ἀληθινῶ κ' ἀδαναιτῶ ἄρτῳ.

Διὰ τῆς θῆς θυγατρός εὐλογημένη Ἄν-
να, οἱ φιλόχρυβοι φιλόχριστοι γίνονται κ'
οἱ φιλαῤῥυροι φιλάνθρωποι, κ' φιλόπτωχοι
γίνονται οἱ φιλόπχῆστοι ! ἔειπεν ὁ ἄγ-
χος : « λαμβάνεται τὸ σπέρμα ἐκ θεῆς ἢ
θεοτόκος ἢ ἐν πάθῃ τῆ οἰκουμένη » κ' ἐβλέ-
πομεν πολλὰς τῶν χρυσοφοροῦν ἡμερῶν
να ἴσων μετ' αὐτοῖς, μηχανοφοροῦσαι κ'
τριχίνοφοροῦσαι.

Ἐμνησθῆμεν τῆς κεχαρισμένης κόρης θῆς
κ' εὐφρανθῆμεν ! Ἁγία Ἄννα εἰς τὴν πρε-
θῆα θῆς ἐπιτόμεν. θούρου ἡμᾶς τῶς
νυκτοβαδίζοντες (θόκος χαρὴ ἢ ἐπιτομὴς Ἰωή..)
εἶδομεν τὰ θαυμασία τοῦ θεοῦ ἐπι-
θεῖ. Γενῶς εἰς ἡμᾶς συνοδοιπόρος, εἰς ὁδὸν
θεογνωσίας. Ὁρῶμεν πάντες οἱ χριστι-
ανοί, εὐχριστίας εἰς τὴν μακαρία εὐτυχία
τῶν δικαίων Ἰωακείμ κ' Ἄννης.

Δι' ἡμῶν προβέβηκε ἡ ἀνθρωπίνη φύ-
σις, δῶρον τῷ θεῷ τῶ ἀνώτατον πάντων
τῶν δούρων, τὴν θεοτόκον λέγου, τὴν μόνην
ἀξίαν τῷ δημιουργῷ. Βλέπετε φιλέορτων
δῆμος θαυμαίων θαύματα κ' παραδόξων παράδοξα ! Ἡ κοι-
μηθῆς θῆς Ἁγ. Ἄννα νεῖα ἀφορμὴ ἀδολεσχίας - μνημῆς τούτων,
Ἀγαλλῶν μακαρίων Ἰωακείμ κ' Ἄννης. ὁ κύριος

εἶπε : « Ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτῶν ἐπιχνηώβεθε αὐ-
τῶς » Ἡ θούρων κ' ὀβία Ἰωήθας, τὸ κει-
μηθῆς τῆς παρθενίας δη. θεοτόκον ἔφερε εἰς τὸν
κόσμον, ἕστειρώθεις γεννηθῆς, παρθενία τί-
κτωσα !! « Ἐβείραν ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην,
Ἰωακείμ κ' Ἄννα κ' ἐθέριθον καρπὸν Ἰωῆς !

«... κελεύομεν τοῖς
ἀποστατῆσιν
ἀφισταμένοις
ἐπισκόποις
(ἐκ τῆς Ὀρθόδοξου
Ἀληθείας)
μηδὲ ὑποκεῖσθαι
κατὰ μηδένα τρόπον»!

{Γ'ος Κανὼν τῆς Γ' Οἰκουμ.
Συνόδου, (Σ.Ι.Κ. 2, 196)}.

Εὐφραίνῃ Παναγία Ἄννα, ὅτι δάξο ἔτεκες, τὴν πύλην
τοῦ φωτός, τὴν μητέρα τῶ θεοῦ. οἱ ὁμοιοφύσεις τῶν
θυγατέρων ἔθ θεοτόκων, ἐμολογούνται ἀπὸ τῶν θεῶν, οἱ ἀνούμε-
νοι κληρονομοῦσι καταράν. Δώστε φιλέοργτοι πανηγυ-
ρίσατε δῶρα φέρουτες! Δῶρον κάλλιστον εἰς παρθε-

νήουτας ἢ ἀφραδία, εἰς θυτύχης ἢ βωορροδύνη, εἰς πηθίους ἢ
ἐλεημοδύνη, εἰς πένιτας ἢ εὐχαριστία, εἰς ἀρχοντας ἢ δικαιο-
σύνη, εἰς ἱερεῖς ἢ ὀβιότης, εἰς ἄλλοθους ἢ κατὰ
θεῶν Ἰωη! Με' ταυῦτα

δῶρα ἐορταῖωμεν! Ἐπὶ τῇ
κοιμῆσει ἐπ' ἔρον τῆς Ἀχ' Ἀν-
νης, εἴπωμ' ἐν μετὰ τῶ προφητῶν
ἰωη:

Εὐφρ' αἰνῶσ' ὅτι ἔφε-
ραχύνε κύριος τῶ ποιῶ -
βαί βοι " " ἔκε' ἔρα -
σαν οἱ
δικαιοι (ἰωα-
κείμ' Ἄννα)
κ' ὁ κύριος εἰδὴκ' ὅθεν
αὐτῶν " " Πρὸ βω-
πον ὄρησ τῆς ἀνδραπότιτος
φέρει ἢ εὐαῖς αὐτῆ !!

Βλέπε ἀ-
μῆθης πρὸς τὴν ἔρευ-
λεγει ὁ προφήτης εἰς

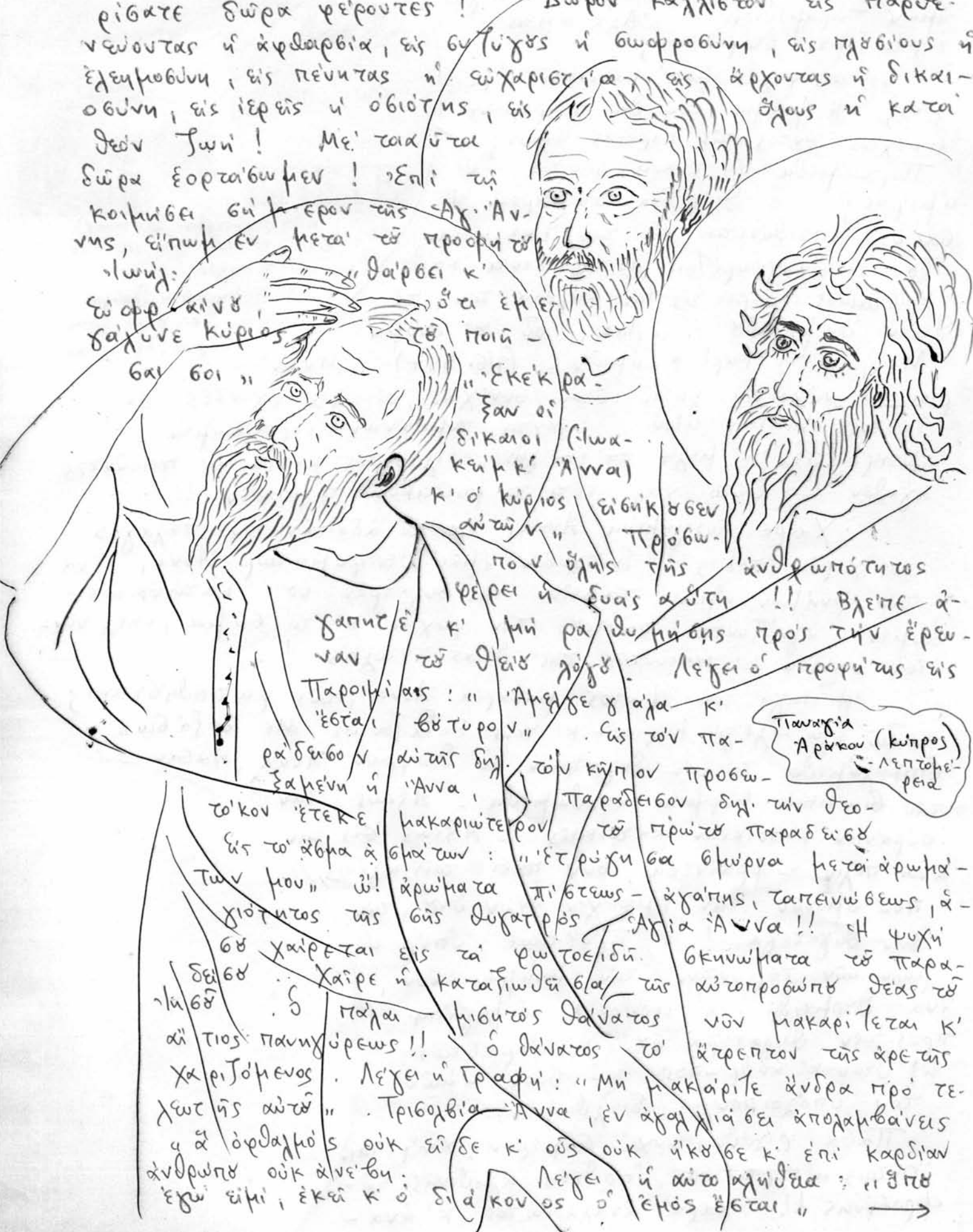
χαπὺς ἔ' κ' μή ρα δὴ μῆθης πρὸς τὴν ἔρευ-
ναν τῶ θεῖς ῥῶσ' . λεγει ὁ προφήτης εἰς

Παροικίας: " Ἀφῆσε χάρα κ'
ἔστα βύτυρον " εἰς τῶν πα-
ραδειβὸν αὐτῆς δη. τῶν κῆπον προβω-
ξάμεν ἢ Ἄννα, τῶν κῆπον προβω-
τῶκον ἔτεκε, μακαριώτερον τῶ πρώτῳ παραδειβῶ

εἰς τῶ ἄβθα ἄ θηάτων: " Ἐτρύχη βα θῆρνα μετὰ ἀρωμα-
των μου " ὦ! ἀρωματα πίστεως - ἀχαπὺς, ταπεινώθεις, ἄ-
χιότης τῆς θῆς θυγατρός Ἁγία Ἄννα!! Ἡ ψυχή
ὅθ χαίρεται εἰς τὰ πρωτοειδῶ. ἄκνωμάτα τῶ παρα-
δειβῶ

Χαῖρε ἢ καταβωδῆ θια τῶς ἀώπρωβῶπθ θεῖς τῶ
ἰβῶθ . ὁ πάρα μίθως θάνατος νῶν μακαριτεται κ'
αἰτίος πανηγύρεως!! ὁ θάνατος τῶ ἄτρεπτον τῆς ἀρετῆς

Χαριτόμενος. Λέγει ἡ Γραφή: " Μὴ μακαρίτε ἀνδρα πρὸ τε-
λεως ἡς αὐτῶ " . Τριβοχθία Ἄννα, ἐν ἀρχαχθία βει ἀποκαρθάνεις
ἢ ἄ ὀρθαχθῶς οὐκ εἴδε κ' οὐς οὐκ ἴκθθε κ' ἐπὶ καρθίαν
ἀνδρωπθ οὐκ ἀνεβθ. Λέγει ἡ αὐτοαχθία: " Ἐπθ
ἔρω εἴμῃ, ἐκεῖ κ' ὁ θιὰ κόνος ὁ ἐμός ἔστα " →

Παναγία
Ἀρχῆκου (κύριος)
λεπτομέ-
ρεια

Ἡμεῖς ἐκλείβαμεν τὸν παράδεισον,
 διὰ τοῦ Ἁγίου Ἄννα προσήμια βωτυρίας.
 Μακάρια δὲ, ὅσα τὴν παρρηκαρί-
 βτον κ' ἀειφρακρίβτον Ἀειπαρθεῖνον ἔρε-
 ρες εἰς τὸν κύβητον, τὸ μόνον ἐπιγῆς
 ἡμῶν παραμύθιον. Ἄλλ' ἡμεῖς
 ἔορταί τοιεν θεαρεῖτως;

Εἰς τὰς ψυχὰς μας κατοικεῖ ὁ κύ-
 ριος; ἢ μνήμη τοῦ θεοῦ παραμένει
 συνεχῶς ἐντὸς τῆς καρδίας ἡμῶν;

Πορρωμέδα ὡς τέκνα φωτός κ'
 ἡμέρας; ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφ. Ἡ-
 βαίου ἀπευδίνεται εἰς τὴν ἔκκλησίαν
 τὴν κ' ἀναγνωρίζει αὐτὴν διότι καθε
 χριστιανὸς φέρει εἰς τὴν καρδίαν του, τὸ
 θεῖον ὄνομα τὸ : « Λαός, οὗ τ' ὄνομα
 Μὲ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν » (ΗΓ. 51,7) . Μακά-

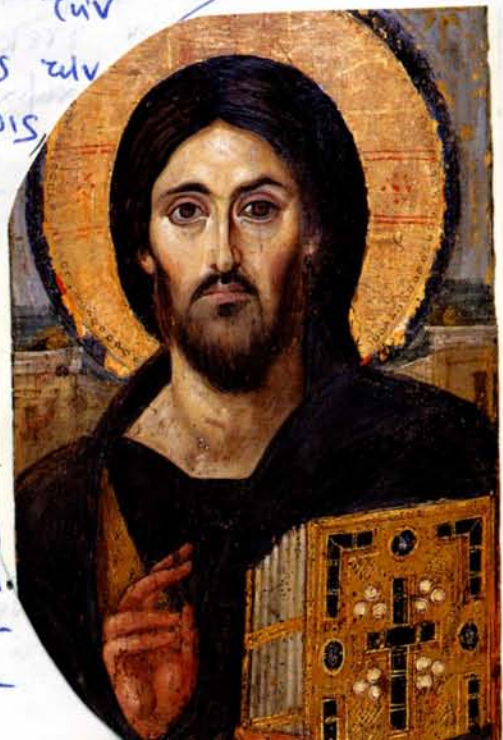
Ἡ Πορρωμέδα (-θεοτόκος)
 δίδει τὸ νόθημα εἰς τὸν
 πάστορα.
 Τὸ χρῶμα τοῦ σώματος
 εἰς τὴν ἡμέραν
 τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας.

ριοι οἱ νήροντες κατὰ θεῶν συνεχῶς, οἱ αἰεὶ ἔχοντες ἐν
 ἑαυτοῖς, μνήμην θεοῦ . Μετὰ τῶν πάντων ἑορταζόμεν !
 Νεκρούμεν τὰ μέλη τὰ ἐπιγῆς, ἐκκλίνοντες κακίας κ' ποιοῦντες
 ἀγαθόν ! Τὸσο χάρις ἔδωκε τὸ μυστικὸν τῆς ἁγίας !

Χαίρε εὐλογημένη Ἄννα, ὅσα τὸ ἀδαπάνητον πέλαγος
 τῆς χαρᾶς ἔτεκες . Ἐνὶ ὄχθρον ἡμέρας θεοτρομῆτων Ἄννα, ἵνα
 τῶν μνημῶν ἡμῶν ταρεῖον τῆς θυγατρὸς θεοῦ κατασκέυα-
 ῶμεν, ἀγνίστους πάντοτε τῶν ψυχῶν κ' τὸ βῶμα, ἐκκλίνον-
 τες κακῶν κ' ποιοῦντες τοῖς θεῶν ἐντολαῖς !

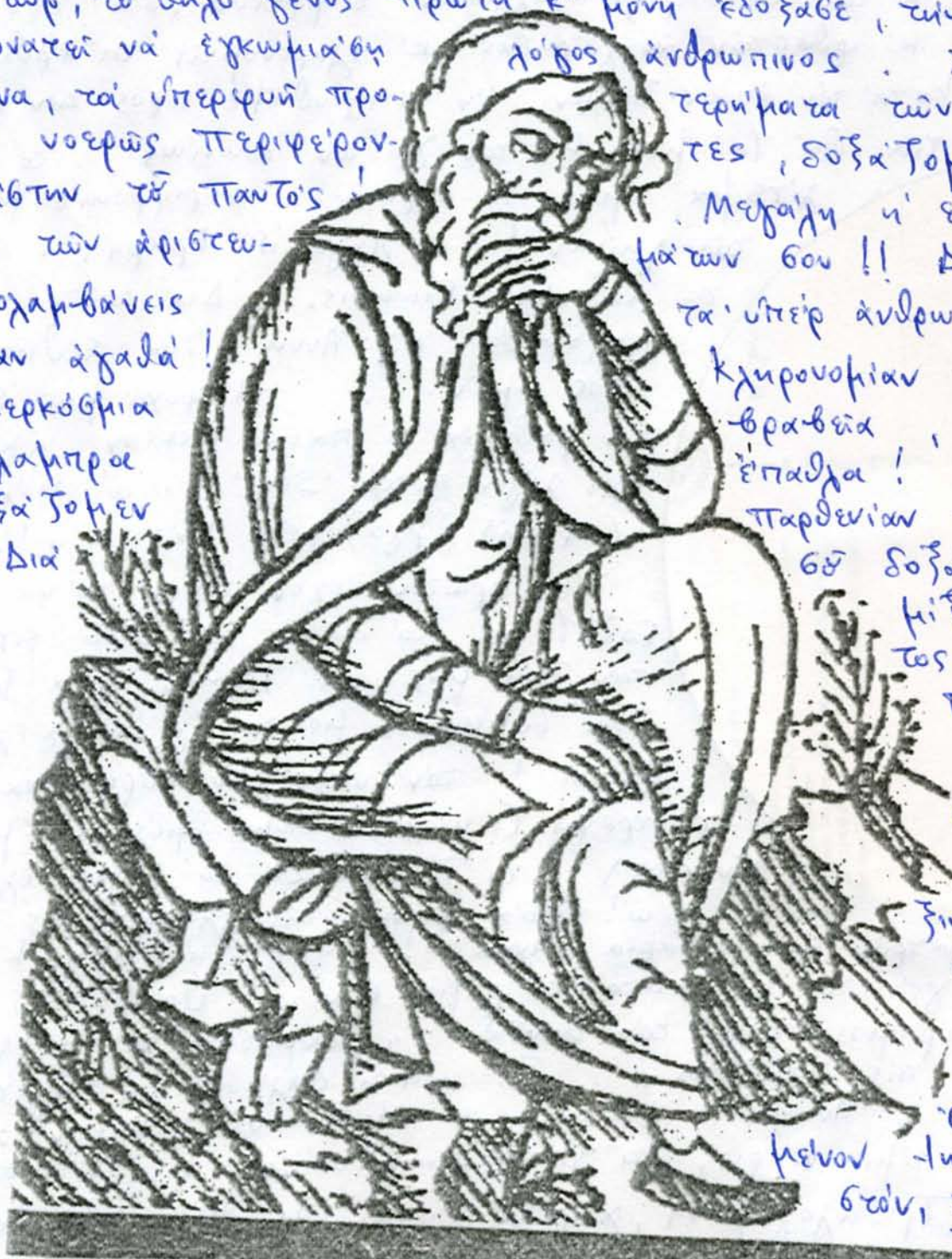
Ἡ πύχη τοῦ φωτός, μακάρια Ἄννα, πῶς φωτισθήσεται;
 « Ζῶ ἐγὼ - λέγει κύριος - κ' τὸς δοξάτορας με δοξάσω »
 Ἐπικαχόμεθα τὸ βῶμα θυγατρὸν ὡς θεῶν Ἄννα, μάθαν
 τῶν βιωτικῶν μερίμων ἀποδύμεθα . Ἄξιως τῶν
 οὐρανόων κατοικίαν κατοικεῖς . Ἄξιως εἰς τὴν
 ἀνω πόλιν εὐφραίνεσθαι, βῶμα παρὶ τοῖς ἁγίοις
 ποῦ ἡμῶν τῶν ἔμφυχον πόλιν θεοῦ, τῶν
 βῶν θυγατέρα ! Πρέσβευε ὑπερ ἡ-
 μῶν τῶν τελοῦντων τῶν μνημῶν σου,
 ἵνα θεφανθῇ ὁ πόθος κ' ἡ Ἁγία
 πρὸς τὴν θυγατέρα θεοῦ κ' εὐαρεῖτως
 εἰς θεῶν κ' ἀνθρώπων τὸ βῶμα ἡμῶν
 τῶν ὑπόλοιπων . . . διεχθόμεν .

Πᾶσα εὐλόγητος ψυχῇ βῶμαρον χαίρεται.
 ὄντως ἡ ἑορταὶ θεοῦ, ὑποδεδίξις ἀληθινῆς εὐ-
 φροσύνης ! ! Χαρὰ ἀναλλοιώτως κ' ἀνα-

φαιρέτος !! Αναπαύσ' εν θκνναίς δικαίων, ω' τρι-
 βωδαίων ψυχή (Αγ. Άννα) ο'πη ο' θεός παύς παρακλη-
 βεις κ' εύλόγησον υ'μας επ' έπιδι άχιδους μετανοίας ! Συ
 τω άχιδινω ΠΑΣΧΑ μεταγαμβίνεις ! Αξιωσον υ'μας τ'ς
 ταπεινός τω υπομένειν δια' τον Χριστόν ! Όντως τω
 χυδακείον ψόχον θερμύνεται κ' χαίρεται - έπι
 τω έορτη σου ται-

τη κ' προς εωανδριαν
 Πνευματικων άχίνων ενδαρρύνεται . Η θυγατέρα θ' , η θεο-
 μι'αυρ, τω δώχμ γενος πρώτη κ' μόνη εδ'ξαθε , των όποιαν
 αδυνατεί να έγκωμιάθη λόγος ανθρωπίνος . Αξιε'ταινε
 Άννα, ται υπερφυή προ- τερήματα των άρετων
 θε νοερώς περιφέρον- τες , δοξάζομεν των
 κ'α'θην τω παντός ! Μεγαλη η εύδοκίμη-
 γισ των άριστευ- μάτων σου !! Δια' τούτο
 αποχαμβάνεις τα' υπέρ ανθρωπίνων έν-
 νοιαν άχαδα ! κηρονομιαν έχαθες τα'
 υπερκόθρια θραβεία , ται υπέρ-
 λαμπρα έπαθρα ! Δια' θ'θ
 δοξάζομεν Παρθενίαν τ'κ'ωθα .
 Δια' θ'θ δοξάζομεν
 μίσην θεότη-
 τος κ' ανθρω-
 πότητος,
 μίσην πά-
 δος κ' απα-
 θείας, μί-
 σην τ'ω'ς κ'
 θανάτου !
 Μνημο-
 νεύομεν
 εβταρω-
 μένον Ιησ'ον Χρι-
 στόν, Αναστάντα
 τριήμερον .

Συ ε'δ'θαι η' τεκο'σθα των νοιων Γαλακ'δ' συη των
 θεωτόκων κατα' των προφ. ιερεφίαν , εκ ταις όποιαις η' για-

ματική κ' ζωτικός ρυθμὴ, ὁ Χριστὸς !!

Μετὰ τὸ ἴμνωδ' ἀναρῶμεν : « ἤμους εὐφραίνει
κ' φάρμακον με' προθυμίαν ψυχῆς, ἐργασίες ἐβί (= δυσκολοκα-
τώρων), ἀλλὰ διδ' ἡμῶν δύναμιν ὅσο βαρύνει
ἢ προαιρέτις μας . Σθένος κ' δύναμιν χαρίσε' μας δια-
να' παραρῶμεν ἕως τέλους Ὁρθοδόξοι, τριπρόχον οὐ-
βίαν δοξάζοντες, Πατέρα, Υἱὸν κ' Ἁγίου Πνεύμα Τριάδα ὁμο-
ύβιον κ' ἀχώριστον !

ὦ ἡ ραθυμοτόκοι, θιωτακαί μερίμναί ! ἀφανίζονται
ἀπὸ προώπυ ἀδιαλείπτω εὐχῆς . Δωδὸρων Ἄννα, χαίρε
χαρᾶ κ' τῶν ἐν κυρίῳ ἀγαλλιάσιν εὐφραίνε, ὅτι τῶν ἐ-
πιθειῶν κ' φθαρτῶν ἀνεχώρησας κ' ἐμπενοῦσαι τὰ ἀφθάρτα.
κατὰ τὸν ἀπόστ. Παῦλον, ἂν νεκρωθῆτε πρὸς τὴν ἀμαρ-
τία θὰ τῶσμεν με' τὸν Χριστὸν αἰωνίως, .. τὸ πο-
λίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανῷ... περιπροσῆβημεν
τῶν γνῶντων ! Λεῖγει ἡ Γραφή : « Λαλεῖ-
τε ἀνθρώποις δικαίοις, + Διὰ τοῦτο, θε'
ἐπικαλούμεθα ἀγ' Ἄννα, ἵνα εἰδεῖα ἡ
ὁδὸς ἡμῶν... ! Ἡ ψυχὴ μας δια-
τῶν ραθυμῶν κ' πάσαν κακίαν ἀκούει
τῶν λόγων προσφ. ὡθε' : « ὦ πόλις
(= ψυχὴ) ἐρχάτομεν μάταια .. !!

Τὸ πρῶτον ἔργον εἶναι τὸ νὰ
δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἰς
τὴν γῆν μας, νὰ τῶμεν ἀγία Ἰωή
τῆν θυμῶν με' τὸ ἀγ' εὐαγγέλιον.
Θεοί ! τὸν ναὸν σου κύριε κα-
τεῖτρεψα (= ψυχὴν κ' σῶμα ἐμόνον ἀμαρ-
τάνοντας) τὸ πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον ἐλύ-
πιθα . ὦ ! θεῖα φωνὴ τῆς ἁγιοκαταύτης Δε-
σπότης ὁσ μακαρία Ἄννα !! « ἴδ' ἡ δουρὴ κυ-
ριῶ γεννοῖτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου » . Δαυδαῖος ὁ
μετεωρισμένος κατὰ τὸν Δαυὶδ : « Δαυδαῖοι οἱ μετεω-
ρισμένοι τῆς θαλάσσης » .. ὦ ! νοῦται δαλαββα, ἡ δαυδαῖ-
ρα σου ὦ Ἄννα ! Ἄξιωσον κ' ἡμᾶς νὰ λήψωμεν :
« Σὸς εἶμι κύριε, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζητήσα »,

Τριπρόχον, χαριτώθρουτε Ἁγ' Ἄννα, βουή-
σον ἡμᾶς διὰ νὰ ἐπικαλούμεθα τὴν Θεωτόκον ! Τοῦτο
ἄξιον κ' πρῶτον δικαίωμα διὰ νὰ λάβωμεν τὸ σωβτι-
κό φῶς εἰς τὴν ἔρημὴν κ' κενὴν ἀπὸ ΑΓΑΠῆ καρδίαν μας .

Ἐνιόχουδον ἡμᾶς Ἀγ. Ἄννα θύαν πιπυμέν να ἀνιότα-
 ηδα. Χαίρει ἡμᾶς με τὴν πρεσβεία θῶ τῷ εὐλογημένο
 δῶρο τῆς ἀδιαλείπτῃ εὐχῆς. Ἡ ἑορταί σου, Ἀγ. Ἄννα ἐξέ-
 στῆσε ἡμᾶς, ὡς ὁ ἀπόστ. Πέτρος ἐν θαλάσῃ ἀναρωτήθηεν:
 "καθὸν ἔστιν ἡμᾶς, ὡδε εἶναι..." οἱ ἄγιοι ἐρηνεύουν ὅτι
 οἱ τρεῖς θκινές που εἶπε ὁ Πέτρος " ... Σοὶ κύριε μίαν
 θκινὴν κ' Μωϋσῆ μίαν κ' Ἁλίαν μίαν ... " τὰς τρεῖς

ταῖς θωπιρίας
 τῆς θεωρίας κ'
 ἀρχὴν ποιοῦμεν
 τεχνικῶν ὅσῃ
 ὁθεὶ μοι τῷ
 νοῦτῳ κ'
 βῶθος κρα-
 ρυβαί μοι,
 ἔμα' παιθῶτα
 τῶν ἀδελφῶν μῶ ...
 τῶν πατερικῶν λόγον:
 ἐπίστρεψον,
 τανόνθον,
 κχαῶθον.

Ἡ ἀποκρίσις τῶν ἀπολυμένων

λεῖγον, τῆς πράξεως
 τῆς θεωρίας. Ἡμεῖς
 ἀπὸ τῶν θκινῶν τῶν
 ναχημῶν εἰ ὁ θεὸς ἰλα-
 ληρταῖμῳ. Τῆτοντες
 αἰθῶτῳ καρδίαν κ'
 ἴοντες κ' τῷ: " Δῶ-
 κύριε, τῷ ὄραν τὰ
 κ' μὴ κατακρίνειν
 - Μνημονεύθῃμεν
 " Σήμερον
 θυμέρον με-
 θυμέρον

Ἡ τρι-
 πλῆ
 αὐτῆ
 " μὴδακὴ
 θκινῆ
 τῷ θυμέ-
 ρον" προ

ἀπο' παντὸς κακοῦ
 πρὶν ἐθκοσθῆναι.
 προβῆ χαίρεια συνεχῶς
 δια' τῷ μὴδακῆτε προβῆχομῆ-
 νῶς. Ὁλοθία μῆτηρ Ἄννα, ὀχθῖωτα τῆς μητρός, ἔξ
 ἡς ὁ θεάνθρωπος ἱουδῶς, Χαίρει! Ἡ θυγάτηρ σου ἡ
 πανήμνητος Μαρία, ἡ ἀποκρίσις τῶν ἀπολυμένων, ἡ τε-
 κοῦθα τῶν πάντων ἔθῳν ἔθῳτατον λόγον, ἔθῳε δοχῆο τῆς
 θεότητος, τὰ "δευτερεία τῆς Ἀγ. τριάδος κατεχῶθα" με' τῆς
 παντοδύνατες πρεσβείας τῆς " πῖθῳς τῆς κυρῆς ἐνώθει" !!

φυγαίθει ἡμᾶς
 κ' ἰούς φῶτῶς ποιῆ τῶς
 Ἀγ. Ἄννα! φῶταθον ἡμᾶς να
 δια' τῷ μὴδακῆτε προβῆχομῆ-
 νῶς, ὀχθῖωτα τῆς μητρός, ἔξ
 ἡς ὁ θεάνθρωπος ἱουδῶς, Χαίρει!
 Ἡ θυγάτηρ σου ἡ
 πανήμνητος Μαρία, ἡ ἀποκρίσις τῶν ἀπολυμένων, ἡ τε-
 κοῦθα τῶν πάντων ἔθῳν ἔθῳτατον λόγον, ἔθῳε δοχῆο τῆς
 θεότητος, τὰ "δευτερεία τῆς Ἀγ. τριάδος κατεχῶθα" με' τῆς
 παντοδύνατες πρεσβείας τῆς " πῖθῳς τῆς κυρῆς ἐνώθει" !!

ὦ! τῶν ὑπερῶν πραχμάτων! τὸ ἀπυλο-
 μένος !! ἡ ἀρετικὴ δύσιν παραμένει εἰς τὴν ἀρεθὴν
 κ' τὴν πλάνην! Μὲ ἀρεθὰ βυπεριφέρειται εἰς τὴν ἐκ
 βου τεχνεῖται, ὦ πανορθία Ἄννα! ἢ κυρῶβει αὐτὴν εἰς
 τὴν θωτόκον ἰσόθεο (με τὸ δόγμα τῆς ἀπίλου βυλλήψους)
 ἢ τὴν κατεβαίει εἰς τὸ ἐπίπεδο μίας ἀπῆς κ' ἀθημὸ γυ-
 ναϊκὸς ποὺ εἶχε βυτυχικὲς βρεθεῖς γιὰ παιδία κ' οἰκογενεα.
 "ὄφως.. ἄλλα τα' χέλι τῶν ἀρεθῶν".

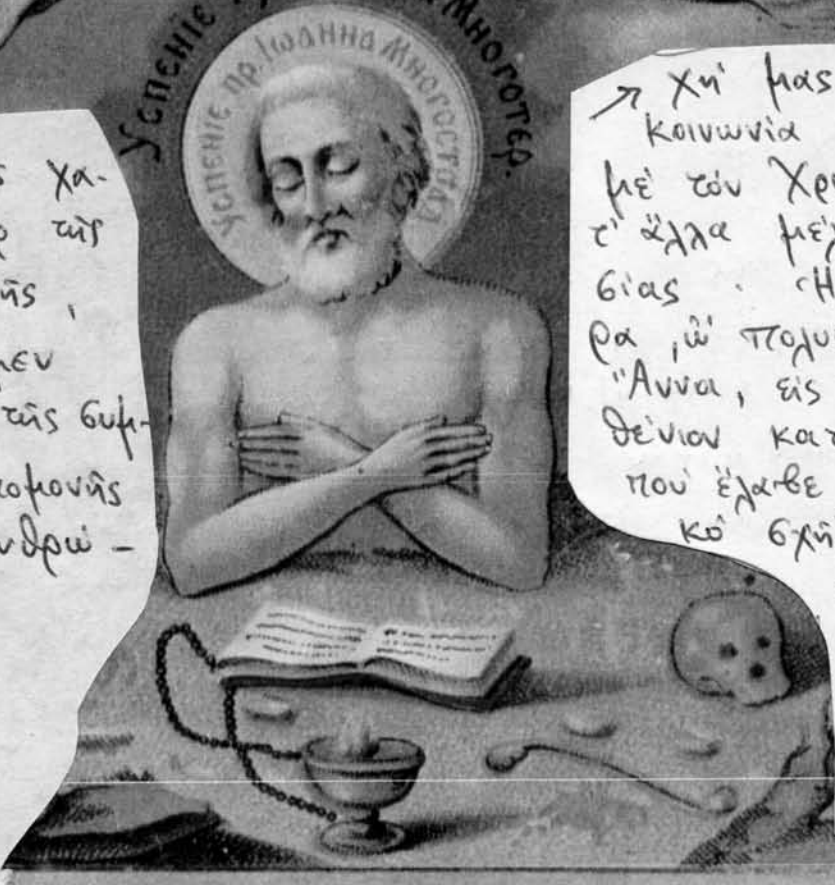

Ἀδιάφωτον βυθειὸν τῆς ἀρεθῶς βου κ' δόξῃς
 βου τριβρακκία Ἄννα, τὸ ἀδιάφωτο
 λείψανό βου, τὸ εἰριθόκενον εἰς τὸ
 "περιβόη" τῆς θυγατρὸς βῆ", - τὸ ἄγ-
 ῶνυμον "ὄρος εὐ Ἄδω. Ταπεινοὶ κ'
 ἀμαρτωγοὶ ἐβέν, ἀλλὰ παύροικοι τῷ
 "ὄρος τῶτου τοῦ Ἄδωνος - περιβόη
 πῖνος "ὄρος" τοῦ ἐκ βου τεχνεῖτος δη.
 θωτόκῃ κόρης. Ἄξιων ἡμῶς να
 διατυρῶμεν τὴν ψυχὴν μας καθαρή
 ἀπὸ καθε παιδος δια να ἰσοταβθε-
 ται κ' να βυνακοχουθεῖ κ' τὸ βῶ-
 μα. Ἡ θαρκικὴ καθαρότης εἶναι τὸ
 εἰσοβη ἀνδρος τοῦ ἄραισ ψυτῶ
 πο' ἔχει τῆς ρῖζες τῶ εἰς τὴν
 ἀγνή - ἀγία καρδία. "ὄσπερ
 θυμίαμα εἰσφραίνει ἀ' ὀθῆθιν,
 οὕτω κ' εἰς τὴν ἀγνότητα, τὸ
 ἄγιον πνεῦμα εἰσφραίνεται κ'
 κατοικεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον."
 (ὄβ. Ἐσφραῖμ εἶρος)

Περιαιχάβον - ψῶζῆβον, τῆ
 βῆ πρεβθία, ἀξιομακαρίβτε
 Ἄννα, ἵνα προδύμω κ' τα-
 πεινῶς πρὸς κόβμον - μα' ἄθ-
 κ' δαίμονας ἀγνιθῶμεν.
 Λεῖγα ὁ ὄβ. ἰωάν. τῆς κη-
 μακος: " τῶ μαχομένῳ προ-
 δύμω, οὐδεὶς μαίχεται "

Успеніє пр Іωάνна Μηροστεία

Εὐχόχρητον ἡμᾶς χα-
ριτωμένη Μητὴρ τῆς
Μητρός τῆς Ζωῆς,
ἵνα « ἀβραχίζομεν
ἑαυτοὺς διὰ τῆς θυμ-
παιδείας κ' ὑπομονῆς
πρὸς τοὺς συνανθρω-
πῶς ἡμᾶς »

→ Χρὴ ἡμᾶς εἰς τὴν θεῖαν
κοινωνίαν ἡμᾶς ἐνωθεῖ
μὲ τῶν Χριστῶν κ' μὲ
τ' ἄλλα μὲν τῆς Ἐκκλη-
σίας. Ἡ δὲ θυμωτέρα
ρα, ὡς προσηγορεύεται ἐν τῇ
"Αννα, εἰς τὸν ὀθίον Παρ-
θενίου κατὰ τὴν ἡμέραν
ποῦ ἔλαβε τὸ μοναχι-
κὸ βχῆμα, ἐράνη κ'
εἶπε: « τὸ
μὲγα ἀγγελικὸ
βχῆμα ποῦ
ἔλαβες, θυ-
μαίνει νά

Ὁ πατερικὸς
λόγος ἡμᾶς
ὑπενδιδίχαι:
« τινὲ ὅμοιος
τοῖς ἀδελφοῖς θεῶ,
κ' ὄχι ἀνόμοιος
μὲ τὴν ὑπερυψάνειαν.
Ἡ ἐν ταπεινώσει κ'
μετανοίᾳ θυμωτο- →

ἐχθρῆς τὴν ψυχὴν σου, δια τὴν
βωταρίαν τῆς κόβης ἢ ἰδοὺ συνε-
ορτασταὶ κ' ἀκροαταὶ, τρόπος βο-
υθείας πρὸς τὸν ἀποτροβανατολι-
θμένον ἄνθρωπον τῆς ἐποχῆς ἡμᾶς
πῶς ὡς ἄλλος παραχρηστικὸς
τοῦ εὐαγγελίου →

Τητεί θούδεια λείγοντας τώ:
"άνθρωπον ούκ έχω"

Χρῆς παντός χριστιανού
να "ρίνη θεοτόκος"!! , μηκού φένος
αίως τας ἄρετας . Να
καταθκενάβη τιν ψυχή τῶ
κατοικητήριον τῆς θεοτόκῃ δια' να ρίνη
δοχέον τῆς Ἁγίας Τριάδος κ' θεός
καταί χαίριν . Ὁδεῶν πᾶς πι-
βτός βταυροφόρον βίον , γυνόμενος
"θεοτόκος" υἱός θεο
ταί ὦ μακαρία
"Αννα!

Τό μέγα
μυστήριον τῆς
καινῆς αἰδῆς , τῶ
ἁθάρτος τῶν ἁθάρ
τῶν θυ. χριστῶ
κ' θεοτόκῃ κ'
ἐκκεμῆδας ἐκ τῆς

ρίτης θεο κατα' τῶ ἀνθρώπινον πηγάται ὦ Τητῆ Ἄννα!!
Ἐραβθιον ὄντως κ' χαριώβραται Ἄννα, τ' ὄνομα θεο.
Ἐτα μνημονεώθεν τα' ὄνόματα τῶν κεκοιμημένων ἀδελ-
φῶν μας τῶν ἐπιδοκομῆνων εἰς τα' πάμπρωτα βκινῶματα
τῶ οὐρανῶ κ' ἐκεῖνοι ἐνώπιον τῶ θρόνου τῆς Μεγαλω-
σύνης , μνημονεώσουν τα' ἰδικα' μας ὄνόματα ! Τί εὐλογία!
Τί μυστήριον!

θεοδόξαβτε Ἄννα , με' τῆς πρεβείας θεο,
ἁξίωθον τῆς χάριτος τοῦ Παρακλή-
τῶ να' τούθε κ' να' μετεχῶθε
εἰς τὴν μόνη ἀχελινή κοινωνία!
εἰς τὴν κοινωνία χριστῶ,
τῶν παῖδι τῆς ἐχθῆς !!
φώταθον ἡφῆς να' ὁμῆ-
θῶν τα' ψυχωρεθῆ κ' οὐχι κα
τακρίβας κ' ματαότῆτας →

Η φρονίδα δια τὴν κακήν χρῆσιν τῆς γλώσσης, φανε-
ρῶνται ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐργάζεται τὴν ἀρετὴν. ἢ ἀπαίδευ-
σία γλώσσης, σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος, δὲν ἔχει μείζονα τὴν
οὐδέμητι ἀγαθὴν ἐργασίαν.

Τί ἄλλο νὰ ποθῆσωμεν, ὡς θεοτόκοι, ἐκτὸς
τῶ παντοκτοῦ πένδου, ἐκ τῶ ὅποιου
βρῶει κ' ἀναβῆται χαρὰ κ' παρη-
γορία; Ἐπι τῆ μνήμῃ σὺ-
μερον τῆς θακαρίας Ἄννης,

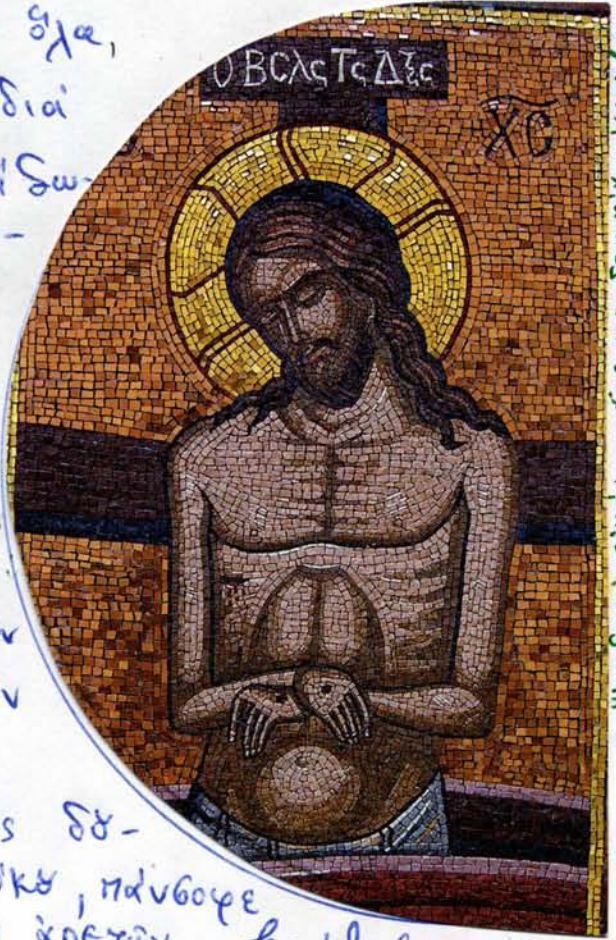
„καρποφορήσωμεν ἡμᾶς ἑαυτῶς“,
ἐμικρύνωμεν ἑαυτῶς εἰς ὄλα,
πρὸς ὄλον τὸν ἄνθρωπον δια
τῆς ταπεινοφροσύνης, ἵνα ἴδω-
μεν ἐντὸς ἡμῶν τὴν δό-
ξαν τῶ θεοῦ ... !!

Ὁ κύριος ἔχουσ!

Δια σοῦ, ἐνδοξε Ἄννα, ὑμνή-
σωμεν, τὸν αἴτιον ἀρχῆς ἄλλης.

...!! „ἄλλης ζωῆς τῆς αἰωνί-
νῆς“ ὑμνοῦμεν κ' δοξολογοῦμεν
κ' προσκυνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν
μόνον εὐλογητὸν θεόν!

Ὁὐ συνάμεθα ἠδυσὶν κυρίοις δα-
ψεύειν ἢ ὡ! μὴταρ τῆς θεοτόκῃ, πάντοτε
Ἄννα, τὴν μητέρα ὄλων τῶν ἀρετῶν, βοηθῆσον
να ἔχωμεν, τὸν θεοῦ φόβον. Αὐτὸς ὁ φόβος
ἡμᾶς ἐπαναφέρει εἰς τὴς ρίζες ἡμᾶς, εἰς τὸν ἀγαθὸν
εἰς τὴν ζωὴν! Ἐνισχυσον ἡμᾶς, βεβαίως
Ἄννα, ἵνα ὀρθῶς φρονούντες κ' εὐθεῶς, πράττοντες
τῶν ὑποχρεῶτων χρόνων τῆς ζωῆς ἡμῶν διεξέλθωμεν,
ὡς δόξαν τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς δεχατρῆς,
εἰς τὸν ὅποιον, δόξα κ' τιμὴ κ' προσκύνεισι,
ὩΝ ΠΑΤΡΙ Κ' ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΑΓΙΩ
ἮΝ Κ' Αἰ Κ' Εἰς τὸς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. ΑΜΗΝ!

Ἐπι τῆ μνήμῃ
σὺμερον τῆς
θακαρίας
Ἄννης

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, βῶθον ἡμᾶς.
Παρά Σοί, κίρρε, ἡ
Σόξα κ' ἡ Μεγαλωβύνη,
βοῦ ἡ Σόξα
κάτω βός ἱκέτης!

Θεοτοκοδρομίας
κρίματα κ'
δουρίαν αἰνεῖσθαι
ἁγγελούϊα.

✠

Ψυχὴ μὴ τῶν κοσμικῶν ἀπαλα-
σεισα φροντίδων, οὔτε τὸν Θεὸν
ἀγαπήσει γνησίως, οὔτε τὸν διά-
βολον βδελύσσεται ἀξίως· κάλυψι-
μα γὰρ ἅπασι ἔχει φορτικόν,
τὴν μέριμναν τοῦ βίου...
Ὀλίγων ἔστι τὸ πάντα τὰ σί-
κετα ἀκριβῶς ἐπιγινώσκειν
πταίσματα, καὶ οὐδέποτε ὁ νοῦς
τῆς μνήμης ἐξαρπάζεται τοῦ
Θεοῦ... (τοῦ ἁγ. Διαδόχου.)

→ Ρωβόικη ἐκκλησία.

